

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 103

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2005

ΠΛΗΡΟΜΕΝΟ	ΤΕΛΟΣ	Τακ. Γραφείο	Ιωαννίνων	Αριθμός Δελτίου	9
-----------	-------	--------------	-----------	-----------------	---

Κωδικός 2217

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΝΘΙΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Ενα χρόνο μετά τις εκλογές του περυσινού Μαρτίου, περιμένουμε να γίνει πράξη η εξαγγελία για την περιφερειακή ανάπτυξη, προσδοκώντας ένα μερίδιο και για την δική μας περιοχή, το ακριτικό Πωγώνι. Περνάμε ξανά μια περίοδο ανανεωμένης ελπίδας και την περιμένουμε πάλι από το Κράτος. Και δεν είναι λίγοι εκείνοι που ξανά τα φορτώνουν στην Πολιτεία και στις κυβερνήσεις. Αποτελεί ένα άλλοθι και μια καταφυγή παραπόνων. Το έχουμε γράψει πολλές φορές, ότι δεν κάνουμε ποτέ μια αυτοκριτική να δούμε και την δική μας ευθύνη. Έχουμε γράψει και δημοσιεύσει μια λίστα με αποτυχούσες αναπτυξιακές προσπάθειες με δικές μας υπαιτιότητες. Και τώρα ψηφίστηκε ένας νέος αναπτυξιακός Νόμος με αρκετά θετικά στοιχεία για την περιοχή μας. Ένας Νόμος που περιμένει να υποδεχθεί τους επενδυτές. Οι οποίοι όμως δεν πλησιάζουν. Και αυτό γιατί δεν φθάνει μόνο ο Νόμος, χρειάζεται και ένα φιλικό αναπτυξιακό περιβάλλον που δεν καλλιεργείται. Και δεν πλησιάζουν, ούτε οι ξένοι, ούτε οι Πωγωνήσιοι.

Βέβαια, πώς να πλησιάσουν όταν οι ατζέντηδες τους, μαθαίνουν πως κάπου οι άρχοντές μας δεν δίνουν νερό να εξυπηρετηθεί κάποια νέα επιχείρηση, ή αρνούνται την συμμετοχή σε κάθε προσπάθεια των οργανωμένων αποδήμων. Πώς να πλησιάσουν με νέες και πρωτοποριακές ιδέες που βασίζονται στο περιβάλλον, όταν αυτό αφήνεται στο έλεος των ξυλοσχιστών. Δεν είναι χωρίς σημασία το γεγονός ότι στα τελευταία προγράμματα Ο.Π.Α.Α.Χ. και LEADER δεν κατατέθηκε καμιά πρόταση ιδιωτών στο Πωγώνι. Γύρω μας και σε όλη την Ελλάδα έχουν ανακαλύψει μια άλλη άνθιση με τα ειδικά προγράμματα. Γράψαμε για ένα σχολείο που θα λειτουργήσει για 5-6 μέρες στη Δαδιά Θράκης, και προτείναμε να πάνε οι άρχοντές μας να το δούν και ΝΑ ΜΑΘΟΥΝ! Δεν υπάρχουν ενδείξεις ούτε για μια εκδρομή! Στη συγκυρία του βαριού φετινού χειμώνα, που περνάει η επαρχία μας, δεν φαίνεται να υπάρχει η πρόβλεψη να φυτευθούν λίγα λουλούδια που θα φέρουν την άνθιση στα χωριά μας.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΑ ΤΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΣ

• Σε σύντομη συνάντηση που είχαμε στα Γιάννενα με τον υφυπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. κ. Σταύρο Καλογιάννη, στα πλαίσια των εορτών της απελευθέρωσης των Ιωαννίνων, μας πληροφόρησε ότι προπαθεί να εντάξει σε κάποιο πρόγραμμα τα αρχαιολογικά και ανασκαφικά έργα της Κοιλιάδας του Γορμού. Και ελπίζει ότι κάτι θα γίνει. Σχετικά μάλιστα, μας ζήτησε και του δώσαμε και κάποια παλαιά και νεώτερα έγγραφα και έντυπο ενημερωτικό υλικό. Για το θέμα αυτό του Αρχαιολογικού χώρου της Κοιλιάδας του Γορμού, ο κ. Υπουργός είχε δείξει ενδιαφέρον και παλαιότερα. Ελπίζουμε ότι το θέμα έτσι όπως επανήλθε μόνο του, και μάλιστα από τον ίδιο τον αρμόδιο υπουργό, μπορεί να μπει σε έναν άλλο δρόμο που είναι μέσα στην γενική άποψη για περιφερειακή ανάπτυξη. Με όσα στοιχεία του δώσαμε και με όσα κουβεντιάσαμε για λίγο, ο υπουργός είναι πλήρως ενήμερος και πιστεύουμε ότι θα το χειριστεί αποτελεσματικά.

ολογικού χώρου της Κοιλιάδας του Γορμού, ο κ. Υπουργός είχε δείξει ενδιαφέρον και παλαιότερα. Ελπίζουμε ότι το θέμα έτσι όπως επανήλθε μόνο του, και μάλιστα από τον ίδιο τον αρμόδιο υπουργό, μπορεί να μπει σε έναν άλλο δρόμο που είναι μέσα στην γενική άποψη για περιφερειακή ανάπτυξη. Με όσα στοιχεία του δώσαμε και με όσα κουβεντιάσαμε για λίγο, ο υπουργός είναι πλήρως ενήμερος και πιστεύουμε ότι θα το χειριστεί αποτελεσματικά.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΕΑ Χ.Υ.Τ.Α!

• Ο Φεβρουάριος ήταν σχεδόν «νεκρός» από ενέργειες για το θέμα του Χ.Υ.Τ.Α. Καμία ενέργεια δεν προωθήθηκε. Οι αντιδράσεις για την χωροθέτηση στο Δήμο Δωδώνης συνεχίζονται με ερώτηση μάλιστα του Ευρωβουλευτή Παπαδημούλη στις Βρυξέλες. Οι εξελίξεις είναι απροσδιόριστες. Το αξιοπρόσεκτο είναι ότι δεν εκδηλώθηκαν αντιδράσεις από τους δικούς μας ΟΤΑ. Δεν τον απόρριψαν κατηγορηματικά. Και κυκλοφορούν

πληροφορίες ότι δεν είναι και...κακό! Το σχόλιο είναι για πολλούς Δήμους. Στην τελευταία ανοικτή συζήτηση από μελετητές και άλλους παράγοντες της συγκέντρωσης, ακούστηκαν μερικές φορές και το Πωγώνι, χωρίς να αποκλειστεί η πιθανότητα χωροθέτησης. Και δεν υπάρχει μια έστω ανακοίνωση από την Τοπική μας Αυτοδιοίκηση ότι παρακολουθούν... άγρυπνα το θέμα! Άγρυπνα και όχι εφησυχαστικά!!

14 Αυγούστου απομεσήμερο, κι

εγώ οδοιπόρος και παραθεριστής Πωγωνήσιος, χρόνια διαβατάριο πουλί, πέρασα από την Πωγωνιά για το χωριό μου τις Δρυμάδες, όπως κάθε χρόνο, για λίγες μέρες παραμονής μου, για το νοσταλγικό ανάμνημα με τους φίλους και συγγενείς μου, όλοι τους αγαπημένα μου πρόσωπα και ν' απολαύσω λίγες δροσιάς και αναπόλησης. Καταμεσήμερο καλοκαιριού και νοιώθεις πηγαίνοντας για το Πωγώνι στη φρυγμένη σου ύπαρξη τη χλωρή τη δροσιά που φαρδύνει την ανάσα σου και καθαρίζει το στοχασμό σου. Το Πωγωνήσιο τοπίο δεν υποτάσσεται, από στιγμή σε στιγμή γίνεται πιο επιβλητικό, πιο βαρύ και πιο θελκτικό. Τα βουνά του διαδέχονται βουνά κι οι κορφές των πυργώνονται σε ύψη δυσθεώρητα. Η χαρούμενη πορεία μου διακόπτεται ξαφνικά όταν σταμάτησα στο χάνι του Κολέφα ν' απολαύσω στο καφενείο ένα καφέ κάτω από τη φυλλωσιά στη σκιά του γέρικου πλάτανου. Με έκπληξη μου διαπίστωσα ότι το καφενείο ήταν κλειστό κι ένα ακαλαίσθητο τοπίο που εύγλωττα μιλούσε για μια παγερή εγκατάλειψη. Δύο σιδηρά καθίσματα και δύο πλαστικές καρέκλες θύμιζαν την ύπαρξη του κάποτε καφενείου που ήταν το μεγαλύτερο «στέκι» των καλονοικοκυραίων της όμορφης κωμόπολης. Όταν είδα το λουκέτο στην πόρτα του καφενείου και την πινακίδα με την ένδειξη «ΚΛΕΙΣΤΟ» μου θύμισε κενόταφιο κι ένα ρίγος διέσχισε το κορμί μου και

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ

Το καφενείο του Πλάτανου στο Χάνι του Κολέφα

μία θλίψη με πολióκησε. Με κουρασμένα και βαριά βήματα κάθισα σε μία σκοτισμένη καρέκλα κι ακούμπησα το κεφάλι μου στην παλάμη μου. Μία ηλικιωμένη κυρία με πλησίασε προσφέροντάς μου νερό κι ένα λουκούμι. Φαίνεται ότι απέμειναν κάποιες αποικίες ανθρώπων, πως απομένει κάποιο υπόλοιπο αρχοντιάς και ο Ξένιος Ζεύς ζει, δεν έχει πεθάνει. Και είναι αλήθεια πως εδώ ζούσαν άνθρωποι φτωχοί και καλοσυνάτοι και ίσιοι. Ένας λαός ανυπόφερτα παιδεμένος, βασανισμένος, ωστόσο αέρας και ειλικρινής. Το βλέμμα μου καρφωμένο και απλανές έδωσε το προβάδισμα στους στοχασμούς και τις μνήμες. Τότε σαν κινηματογραφική ταινία άρχισε να ξετυλίγεται το κουβάρι των αναμνησών μέσα μου. Χιλιάδες παραστάσεις και μορφές που έχουν «αποδημήσει εις Κύριον» και από χρόνια πέρασαν στην ανυπαρξία. Άρχοντες καλονοικοκυραίοι, αλλά και φτωχοί, απλοϊκοί, εργάτες του μόχθου όλων των επαγγελμάτων αλλά και επιστήμονες Βοστανιώτες, όλοι εκεί παρουσιάστηκαν μπροστά μου στο προσκλητήριο αυτό της μνήμης. Όλοι θαμνές του καφενείου.

Κι αρχίζω από τον Βαγγέλη Κουκουλάρη πρόεδρο επί σειρά ετών που κάποτε ο Ε. Φακασέλης σατυρίζοντας τον στην εφημερίδα του «Εθνικός Αγών» τον ανέφερε με πηχίο τίτλο και στην πρώτη σελίδα: «Ο ΚΥΡΙΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΗΑΔΗ», διότι ο περί ού ο λόγος τοποθετούσε τη λέξη, δηλαδή, όταν ανέφερε δύο ή τρεις λέξεις, ακόμα και στην αρχή της ομιλίας του. Και μάλιστα ΔΗΑΔΗ, διότι αδυνατούσε να προφέρει το Λ. Μετά άρχισε η παρέλαση και άλλων θαμώνων, όπως του Παν. Ζωΐδη (ιατρού, θείου μου) του εξαδέλφου μου Λεων. Θεοδωρίδη υπολογαγού διμοιρίτου τότε στο έναντι κτήριο του καφενείου, τον Σπ. Καρακίτσιο μ' ένα ποτήρι ούζο στο χέρι, τον Παντελή Κωστούλα κρεοπώλη παραπλευρώς του καφενείου το Μπαρμπα Τάσιο με το φημισμένο «Χάνι Κολέφα» με μια και μοναδική γούρική ψίρα του (κατά τον Πωγωνήσιο ποιητή).

Τον πανύψηλο ΝΑΝΗ από το Αργυροχώρι να πουλά στον πλάτανο τα οπωροκηπευτικά του τις γιορτές, το Στύλιο Κουκουλάρη να φωνάζει «καστάνα βρασμένα κι άβραστα», το Γιώργο Στέφο

(φούρναρη) να είναι καθισμένος σε τρεις καρέκλες και να του έχει πέσει η εφημερίδα που διάβαζε στο στήθος του λόγω ύπνου, τους Ζωΐδηδες, τους γύρω καταστημετάρχες, τους Παράσχο, Λ. Γιάννο το φαρμακοποιό, το Δημητριάδη, το Βαγγέλη Τζίμο να φωνάσκει με τη βροντώδη φωνή του, τον Πασαλή (ντελάλη της Πωγωνιάς) τον καλοκάγαθο Κίτσιο Πήλιο που του έδωσαν σαν επιβράβευση της καλότητας του το παρατσούκλι «μωρ μωρ, αγαπητέ μου», που ήταν και το μοναδικό λεξιλόγιό του σε κάθε συζήτηση, τον Καψούλα γαμβρό του Στράτου, Βαγγος το όνομά του, να κάθεται στο ίδιο τραπέζι με τον Θυμία Μανιώτη και να διατελούν εν ευθυμία κ.ά. πολλούς ακόμα και τον Ζαΐρη τον τελευταίο Τούρκο της Πωγωνιάς θυμήθηκα. Επίσης τον Περικλή Τόμο να κτυπά τα προβατοκούδουνα κάθε πρωί στο εστιατόριό του και να διαφημίζει ο καρδάρης - (παρατσούκλι του) τον καλό πατάο του.

Κι ενώ σκεφτόμουν αυτά ξαφνικά όλα άλλαξαν κι ένοιωθα σαν να συνήλθα από ένα βαθύ λήθαργο κι άρχισα να γκρεμίζονται βελούκι και να ορθώνονται συμβόλα και χιλιάδες νεκρωμένες μνήμες ξύπνησαν μέσα μου. Μνήμες από την προεφηβική μου ηλικία, παιδιού δευτέρας οκτατάξιου όντας στο Γυμνάσιο της Πωγωνιάς, στο γυμνάσιο του Κάρολου Παπούλια που είναι καύχημα δι' όλους εμάς τους συμμαθητές του,

Συνέχεια στην 2η σελ.

Το καφενείο του Πλάτανου στο Χάνι του Κολέφα

Συνέχεια από την 2η σελ. γιατί αυτό το γυμνάσιο ανέδειξε τον ανώτατο άρχοντα της χώρας - Πρόεδρο της Δημοκρατίας, Ιωάννη Κανελλόπουλο, κανείς άλλος στην Ηπειρο καθ' όλην την ιστορική της διαδρομή δεν έλαβε μεγαλύτερο τίμημα. Γι' αυτό τον Κάρλο τον τιμούμε, τον αγαπούμε και τον σεβόμαστε.

Με τις σκέψεις αυτές τις μεγαλοπρεπείς που παρήλθαν με επισημότητα, οι θλιμένες μνήμες με κυριεύσαν τόσο πολύ που κόβουν την ανάσα. Ατενίζοντας το γέρικο πλάτανο αναρωτήθηκα μέσα μου «και τι δεν θα μπορούσε να μου διηγηθεί αυτός ο πάπνος αν μιλούσε; Πόσα μυστικά και πόσες μαρτυρίες κρύβει βαθειά στο κουφάρι του;». Κι ενώ οι άνθρωποι έρχονται και παρέρχονται χορεύοντας τον χορό της ζωής και του θανάτου, ο πλάτανος θα στέκει ακλόνητος ίσως για αιώνες, αγέρωχος στην ίδια πάντα θέση.

Η φαντασία μου παραχώρησε τη θέση της στην πραγματικότητα που μ' έκανε να πονέσω ως το τελευταίο μώριο της υπαδέξω μου και ένοιωσα στην ψυχή μου μια αλλόκοτη δίνη... Σηκώθηκα και άρχισα να βηματίζω συλλογισμένος, αργά, βαρεία και νωχελικά. Μια κούραση με κατέβαλε ολοκληρωτικά και βαδίζα στη γη που ήταν σπαρμένη από αναμνήσεις κι έμοιαζε σαν ένας αγρός σπαρμένος αγκάθια. Στο κεφάλι μου είχε εδραιωθεί ένα κενό, ένα θλιμμένο κενό, ένα αμείλικτο κενό κι ο πελώριος πλάτανος μετατράπηκε σ' ένα αδύνατο δένδρακι που το κούναγε δύνατα ο άνεμος και το παίδευε μία αδυσώπητη θύελλα.

Και ήταν η πικρή θύελλα της πνευμένης μου μνήμης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (ΤΑΚΗΣ) ΠΑΝΟΣ
Νομικός - Συγγραφέας

Σημείωση: Το κίνητρο που με ανάγκασε να γράψω το παρόν χρονόγραμμα είναι η πληροφόρησή μου από την εφημερίδα «Η Φωνή του Πωγωνίου» για τη λειτουργία του «Καφενείου Κολέφα». Στο Δ/ντή της εν λόγω εφημερίδας κ. Κων. Κωστούλα είχα εκφράσει το παράπονό μου για το κλειστό καφενείο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- * Απεβίωσε στα Ιωάννινα και κηδεύτηκε στο Δελβινάκι η Μαρίκα Βίλλη 88 ετών.
- * Απεβίωσε στη Στρατινίστα η Βασιλική Πότση υπερήλιξη.
- * Απεβίωσε στη Στρατινίστα η Ευδοξία Εξάρχου.
- * Απεβίωσε στη Στρατινίστα ο Επαμεινώντας Ζενέλης.
- * Απεβίωσε στην Αθήνα όπου και κηδεύτηκε η Μαρία Μάνου από τη Στρατινίστα.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Μηνιαία Έκδοση για τους Πωγωνήσιους

ΕΔΡΑ: Πωγωνιανή
Ιδιοκτήτης-εκδότης-διευθυντής:
Κων. Χρ. Κωστούλας
Διευθύνσεις επικοινωνίας:
Πωγωνιανή (Τ.Κ. 44002), τηλ. 26570-31333
Ιωάννινα-Οπλ. Πουτέτση 16 (Τ.Κ. 45332),
τηλ. 26510-70485 / FAX: 26510-70485 - e-mail:
koscostoulas@yahoo.co.gr

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗ
«ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΕ»
Πέραμα Ιωαννίνων

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ο καταξιωμένος μουσικός και καλλιτεχνικός διευθυντής του Τομέα Παραδοσιακής Μουσικής στο «Ωδείο Φίλιππος Νάκας», Γεώργιος Κωτσίνης, από την Στρατινίστα Πωγωνίου, έχει γράψει ένα βιβλίο «Μελίσματα» συνοδευόμενο από CD. Στο βιβλίο καταγράφει την τέχνη του Ελληνικού κλαρίνου σε 29 μουσικές καταγραφές παραδοσιακών σκοπών. Τιμή για τη Στρατινίστα!

• **Γιώργο σου ευχόμαστε πάντα επιτυχίες, στο δύσκολο έργο που ξεκίνησες. Είμαστε περήφανοι για σένα. Καλή συνέχεια και εμείς θα καμαρώνουμε.**

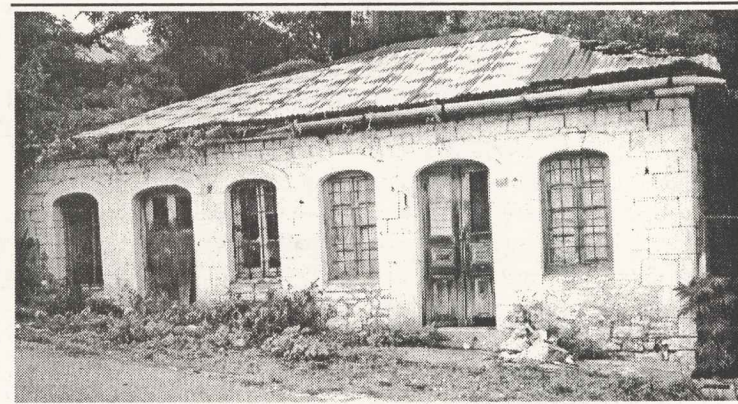
Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Στρατινίστας
Η Γραμματέας Δήμητρα Λάζου

ΓΑΜΟΣ

Στις 26 Φεβρουαρίου στα Σπάτα, στην Εκκλησία του Χριστού έγινε ο γάμος του Χρ. Ν. Καρανάτση και της Μαρίας Γκιωτλή. Το τελετουργικό του ξεκινήματος του γαμήλιου έγινε στο στίπι παραδοσιακά με όργανα και Ηπειρωτικούς σκοπούς μέσα σε θερμό και συγκινησιακό περιβάλλον. Η ζυγιά του Γιώργου Κωτσίνη από τη Στρατινίστα με βιολί τον Βαγγέλη Κουμπιζή από την Καστανιανή ζήτησαν την ατμόσφαιρα. Το ίδιο ευχάριστο και θερμό κλίμα επικράτησε και στο γαμήλιο δείπνο.

• **Στους νεόνυμφους ευχόμαστε θίο ανθόσπαρτο.**

Ε. Π.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
Το εικονιζόμενο
στη φωτογραφία ακίνητο
στην Πωγωνιανή.
Πληροφορίες τηλέφωνο
26510-70485

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ

αγρόκτημα θερινής βοσκής
1500 στρεμμάτων
στη Νεμέρτσικα,
στην τοπωνυμία "Βρόσυνα"
(Κόκκινου) με πηγές εντός.
• Πληροφορίες τηλέφωνα:
6976616487 και 6977012412,
4 - 9 μ.μ

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

**ΚΩΔΙΚΟΣ
2657-0-**

ΟΤΕ Δελβινάκιου	22399
	22121
	22139
ΔΕΗ Δελβινάκιου	22211
Ταχ. Δελβινάκιου	22244
Ταχ. Κεφαλοβρύσου	41210
Δημόσιο Ταμείο	22246
Συμβολαιογραφείο	22006
Ιερά Μητρόπολη	22203
Κυνηγετικός Σύλλογος	22359
Κέντρο Υγείας	22222
Δελβινάκιου	22540, 22541
Φαρμακείο Δελ.	22525
Φαρμακείο Κεφ/σου	41012
Ιατρείο Βασιλικού	41300
Ιατρείο Βήσανης	71366
Ιατρείο Κερασόβου	51624
Ιατρείο Κεφαλ/σου	41586
Ιατρείο Κτισμάτων	51201
Ιατρείο Πωγωνιανής	31203
Αστυνομία Δελ/κίου	22216
	22365

Τμήμα Συνοριακής Φύλαξης	
Δελβινάκιου	22085-22086
Αστυνομία Βήσανης	71243
Αστυνομία Καστανής	51570
Αστυνομία Κεφ/σου	41216
Αστυνομία Κτισμάτων	51292
Αστυνομία Πωγ/νής	31201
Ελεγχος Διαβατηρίων	
Κακαβιάς	51230
Τελωνείο Κακαβιάς	51210
Δασονομείο	22208
Φυλάκιο Κακαβιάς	51300
Φυλάκιο Δρυμάδων	31344
Τελωνείο Δρυμάδων	31050

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

Ανω Πωγωνίου	(26570) 41206
	ΦΑΞ - 41206
Δελβινάκιου	(26570) 22204
	ΦΑΞ - 22444
Κοιν. Λάδωνης	(26570) 51667
Κοιν. Πωγωνιανής	(26570) 31227

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΥΒΛΙΟΘΗΚΗ»

1. Κων. Χρ. Κωστούλα «Ο κάμπος του Ξηροβάλτου - Το μεγάλο ντερένι του Πωγωνίου» Μια σύνθετη εργασία για το πέρασμα του Ξηροβάλτου
2. Κων. Χρ. Κωστούλα «Γνωριμία με την Πωγωνιανή» Ένας μικρός οδηγός με ιστορικά και άλλα στοιχεία για την Πωγωνιανή
3. «Πωγωνιακά» Ανατύπωση του σπάνιου αυτού βιβλίου του Ι. Λαμπριδίου που πρωτοεκδόθηκε το 1889
4. «Πωγωνιακά Χρονικά» Τόμος 1
Θέματα: Αρχαιολογία-Ιστορία-Λαογραφία-Πεζογραφία-Ποίηση-Ερευνα-Στατιστικά-Βιβλιογραφία-Τοπωνυμία κ.α.
5. «Φωτογραφικό Λεύκωμα Πωγωνίου» Σειρά 1
Ένα 16σελίδο μεγάλο σχήματος 20x28, με 16 σπάνιες φωτογραφίες Πωγωνίου
6. Κων. Χρ. Κωστούλα «Η μάνα μολογάει κι εγώ γράφω» Μια καταγραφή αφηγήσεων με τοπικές ιστορίες, κοινωνική και αγροτική ζωή, έθιμα, προλήψεις, δοξασίες μιας εποχής στο Δολό και αλλού.
7. «Πωγωνιακά Χρονικά» Τόμος 2
Θέματα: Ερευνα-Αρχαιολογία-Ιστορία-Πεζογραφία-Ποίηση-Στατιστικά-Τοπωνυμία-Φωτογραφία
8. «Πωγωνιανή» Φωτογραφική αναδρομή 100 χρόνων
9. Κων. Χρ. Κωστούλα «Ένα παδί του '40 θυμάται» Ένα «παιδικό ρεπορτάζ» ενθυμύσεων από τον πόλεμο του '40
10. Κων. Χρ. Κωστούλα «Οι ειδησεογράφοι του Γένους» Μια καταγραφή ενθυμύσεων στα εκκλησιαστικά βιβλία του Φαραγγίου
11. Κων. Χρ. Κωστούλα «Το μικρό χρονικό του Σχολείου Ρομπάτων (Μερότης) Πωγωνίου» Μια καταγραφή πληροφοριών για την εκπαίδευση των παιδιών των Ρομπάτων.
12. Αχ. Βοζιάρη: «Ένα άλλο παδί του '40 θυμάται από την Ιταλοκρατούμενη πλευρά»
- 12Α. Αχ. Βοζιάρη: «Η δεύτερη δεκαετία της ζωής μου»
13. «Πωγωνιακά Χρονικά» Τόμος 3
14. Κων. Χρ. Κωστούλα: «Το δικό μου κανίσι»
15. Ενθυμώσεις του Μάνου Μάρη
Σχόλια - σημειώσεις Κων. Χρ. Κωστούλα

ΠΑΓΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ

Με τόσα χιόνια και τέτοιο παγετό, δεν μπορεί βέβαια να γίνεται λόγος για έργα ακόμη και σε φάση σχεδιασμού πολύ δε περισσότερο στην εκτέλεση. Παγωμένα λοιπόν και τα έργα, όπως παγωμένοι είναι και οι λογαριασμοί με τα έξοδα αντιμετώπισης της μεγάλης χιονόπτωσης. Κυκλοφορούν μάλιστα φήμες ότι μεγάλα χρέη αφήνει ο καιρός και ακόμη δεν γέμια τα ταμεία και τα κεφάλαια και άρθρα των προϋπολογισμών των ΟΤΑ μας! Όλα μετατίθενται για μετά το λιώσιμο του χιονιού!

ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

Εφθασε στα χέρια μας, προφορά του συγγραφέα Χαρητάκη Ι. Παπαϊωάννου, ένα βιβλίο για το χωριό του «Πάπιγκο και τα βουνά του». Αποτελεί μια έκφραση της αγάπης για το χωριό του και σαν διδάκτορας Βιολόγος, περνάει τα μηνύματα της σύγχρονης οικολογίας και της προστασίας του περιβάλλοντος. Φωτογραφίες υψηλής αισθητικής και τεχνικής επεξεργασίας πλουτίζουν το βιβλίο και λιτά και περιεκτικά κείμενα ενημερώνουν τον επισκέπτη του Παπίγκου, που αναπτύχθηκε σε ένα από τα πιο ενδιαφέροντα τουριστικά ορεινά χωριά. Για το δικό μας ενδιαφέρον και καταστρέφουν το δικό μας περιβάλλον, που θεωρείται ο μοναδικός μας αναπτυξιακός πλούτος, παραθέτουμε μερικές γραμμές από τον πρόλογο του συγγραφέα:

«Οι λόγοι που με οδήγησαν στη συγγραφή αυτού του βιβλίου είναι τρεις. Πρώτον **κάθε άνθρωπος οφείλει να αγαπά την ιδιαίτερη πατρίδα του και να κάνει από την πλευρά του ό,τι καλύτερο γι αυτήν. Δεύτερον η ανάγκη μιας καταγραφής και σύντομης παρουσίασης του πολυσύνθετου πλούτου και των ιδιαίτερων και χαρακτηριστικών του Παπίγκου όσον αφορά τη φύση και τον πολιτισμό στο σήμερα. Τρίτον η ανάγκη για μια αντικειμενική πληροφόρηση του επισκέπτη».**
Κ.Χ.Κ.

ΚΑΤΑΧΩΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΑΥΤΟΨΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΡΜΟΔΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΠΑΝΩ ΣΕ ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΜΝΗΜΕΩΝ
& ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ
Λαοτύου 9
45 444 - Ενταύθα

ΕΚΘΕΣΗ ΑΥΤΟΨΙΑΣ - ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Θέμα: Διάφορο κτήριο (Χάνι) με πηγάδι και πετρώδη τάφρος με τέσσερα συνεχόμενα φρεσάτια στον Ξηροβάλτο Πωγωνίου.

Μετά από το αίτημα του κ. Κων/νου Κωστούλα (Εκδότη-Συγγραφέα) προς την υπηρεσία μας να εποικεφθούμε την περιοχή Ξηροβάλτου Πωγωνίου, στις 14-1-2005 πήγα επί τόπου και διεπίστωσα τα εξής:

Στην περιοχή αυτή υπάρχει διάφορο πέτρινο κτήριο με διαστάσεις (8,60 μ. x 4,20 μ.). Η στέγη του είναι δόρυχη με αέτωμα (καλκάνι) και σκεπασμένη με κεραμίδι. Ο δεύτερος όροφος επικοινωνεί με εξωτερική σκάλα, η οποία έγινε μεταγενέστερα για καλύτερη εξυπηρέτηση.

Το κτήριο, σύμφωνα με όσα ιστορικά στοιχεία έχουν συγκεντρωθεί από βιβλιογραφίες του 19ου αιώνα (Πουκεβίλ, Χόλαντ, Στράφφορντ) λειτουργούσε ως Χάνι στη διαδρομή Ιωαννίνα - Άγιοι Σαράντα, δεδομένου ότι η πόλη των Αγίων Σαράντα αποτελούσε το επίγειο της πόλης των Ιωαννίνων, προτού αναλάβει το ρόλο αυτό το λίκνι της Πρέβεζας (1910-1920), όπου εισπράττονταν τα εντερβένια, είδος διόδων του καιρού της Τουρκοκρατίας (βλ. «ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ» - Κων. Κωστούλας).

Αριστερά και δεξιά του κτηρίου έχουν προστεθεί αργότερα κατασκευές με λαμαρίνα (ταίγκα), α οποίες χρησιμοποιούνται για αποθήκες. Στο πίσω μέρος του κτηρίου είχε κτιστεί το τυροκομείο της περιοχής, το οποίο έχει καταρρεύσει ολοσχερώς.

Σε απόσταση 20 περίπου μέτρων απ' το «Χάνι» υπάρχει πηγάδι με έναν υπεριομβόιο πλάτανο απ' όπου έπαιρναν νερό οι κάτοικοι.

Η τάφρος (λαγούμι), που είναι αρκετά μακριά απ' το «Χάνι», το πηγάδι και τα τέσσερα φρεσάτια επίσκεψης της τάφρου, αποτελούσαν το αποσταρχιστικό έργο της λίμνης Ξηροβάλτου, έργο εδάχως πρωτοποριακό για την εποχή του.

Το Χάνι με το πηγάδι, η τάφρος και τα τέσσερα φρεσάτια, έχουν παίξει ρόλο στην νεότερη ιστορία της περιοχής και γενικότερα των Ιωαννίνων, αποτελούν μαρτυρίες της διαδρομής Ιωαννίνων-Άγιοι Σαράντα και διατηρούν μνήμες των κατοίκων. Για τους λόγους αυτούς, **εισηγώμαι** τον χαρακτηρισμό τους ως μνημεία που χρειάζονται κρατική προστασία.

Η Συνέλευση

ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΑΤΗΡ
ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΑ

ΣΧΟΛΙΟ ΕΦΕΔΡΟΙ ΥΨΗΛΗΣ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑΣ!

Το ανακοίνωσε και ο υπουργός Εθνικής Άμυνας σε μια επίσκεψη στα Γιάννενα, για την οργάνωση ενός Στρατοπέδου (του Καλπακίου) με εφεδρους υψηλής ετοιμότητας, με ...συμφέροντες οικονομικούς όρους, για άνεργους, και αποασματικά απασχολούμενους στον παραμεθόριο χώρο. Κάπου χαρακτηρίστηκε ένα είδος ΤΕΑ, νέας έμπνευσης, ενώ στο δάθος αναδοσθήναι το κόκκινο φως από την συνεχώς μειούμενη δύναμη των κληρωτών. Δεν έγινε κατανοητό πως θα λειτουργήσει αυτό το σύστημα και αν δεν καταλήξει σε μια αργομισθία της πρώτης κάθε μνήσας! Ο συνδυασμός της ιδέας αυτής με την ενίσχυση των παραμεθόριων περιοχών και τη φύλαξη των συνόρων είναι μάλλον ουτοπικός. Κάπως έτσι είχαν ανακοινωθεί και τα μέτρα συνοριοφύλαξης και φθάσαμε σε μία κατάσταση που ξεστράτισε δεκάδες χιλιόμετρα μακριά από τα σύνορα, ενώ «θολεύτηκαν» πολλοί που βρίσκουν τα σύνορα στα... Γιάννενα ή στο... Κουκλάκι! Είναι καιρός να επανέλθει η ιδέα της συνοριοφύλαξης και της Υψηλής ετοιμότητας, στη βάση της αρχικής ιδέας του κ. Στ. Παπαθεμελί, όταν ήταν υπουργός Δημόσιας Τάξης, για τη δημιουργία των Ακρίτων Φυλάκων, με παράλληλη δημιουργική απασχόληση, επιχειρηματική δράση και ειδικά κίνητρα ανάπτυξης του παραμεθόριου χώρου των 20 χιλιομέτρων. Επί πλέον, με μέτρα εγκατάστασης εκεί των ακριτών-φυλάκων, όλες τις ευκολίες και ευκαιρίες που προσφέρουν ειδικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που χαρακτηρίζονται μάλιστα διασυνοριακά. Για να μη δημιουργήσουμε νέους θαμώνες στα μαρμάκια των Ιωαννίνων που θα φέρουν τα ...εθνόσημα υψηλής ετοιμότητας για το ... Καλπάκι, όπου θα παίρνουν την... επιταγή τους!!!

ΟΙ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΕΣ

Πολλοί ρωτούν τι γίνεται με τον διορισμό αγροφυλάκων που ανακοίνωσε πολλές φορές η κυβέρνηση. Ακόμη δεν υπάρχουν ειδήσεις, εκτός από την επαναφορά σε ισχύ του αποτελέσματος παλιού διαγωνισμού για διορισμούς. Είχε ανακοινωθεί ότι στις αρχές του χρόνου θα γινόταν οι πρώτοι διορισμοί! Τους αναμένουμε για να δούμε πως θα είναι και τι δουλειά θα κάνουν.

Η «ΣΚΟΥΠΑ» ΚΑΙ ΣΤΗ ΗΠΕΙΡΟ!

Η διαφημιζόμενη γενική «Σκούπα» της Αστυνομίας σε διάφορες περιοχές της χώρας με το πρόγραμμα «ΠΟΛΙΣ», έφθασε και στην Ηπειρο και στο Νομό μας. Ο Νομός μας είχε τον μεγαλύτερο στατιστικό δείκτη συλλήψεως λαθρομεταναστών. Πολλοί από αυτούς προήλθαν από την περιοχή μας. Και είναι αυτό ένα δείγμα ότι το πρόβλημά μας παραμένει με όλες τις συνέπειες που συνεπάγεται. Εται δικαιώνεται και η εφημερίδα μας που συνεχώς παρουσιάζει την κίνηση των λαθρομεταναστών που δεν σταματάει και την επικινδυνότητα που διατηρείται. Το πρόβλημα της ανασφάλειας δεν λύνεται με στατιστική και σκούπες.

Ο ΧΙΟΝΙΑΣ ΚΑΛΑ ΚΡΑΤΑΕΙ!

Περισσότερες από σαράντα μέρες κράτησε ο χιονιάς στην επαρχία μας και ο Μάρτης έδειξε κι αυτός που δεν έχει καλό σκοπό. Πολλές συνέπειες του χιονιά παραμένουν ενώ το κρύο κρατήθηκε όλο το Φεβρουάριο σε χαμηλά επίπεδα. Πολύ χιόνι έχει συσσωρευτεί στους δρόμους ενώ στα ανήλια παραμένουν άλιωτα πολλά. Τα βουνά είναι κάτασπρα και το αργό λιώσιμο προσκινίζει πολλά νερά για τα επόμενα χρόνια. Να δούμε πως θα εξελιχθούν τα έντονα αυτά καιρικά φαινόμενα που μας ήρθαν απότομα.

ΔΙΟΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΜΠΕΗ

• Να διορθώσουμε πρώτα την είδηση που γράψαμε για το μίσθωμα του σπιτιού του Μπέη στην Πωγωνιανή. Το μίσθωμα που προσφέρθηκε από την μοναδική ενδιαφερόμενη επιχείρηση ανέρχεται σε 7.000 ευρώ Ετησίως. Ακόμη βέβαια δεν ανακοινώθηκε κάτι από την Κοινότητα σχετικά με την εξέλιξη του θέματος ούτε υπάρχουν πληροφορίες για τον επενδυτή που εμφανίστηκε.

ΟΜΙΚΡΟΝ Α.Ε.
ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΧΟΥ & ΦΩΤΙΣΜΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΖΙΑΚΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Σολωμού 20, 10682 Αθήνα
Τηλ.: (01) 3302095, Fax: (01) 3836761, E-mail omikgr@hol.gr

Λαππας
SERVICE από το 1948
ΜΗΧΑΝΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΑΜΕΙΑΚΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ όλων των τύπων
FAX - COMPUTERS - ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΙΚΑ

ΦΕΙΔΙΟΥ 8 - 10678 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 3808.382 - 3820.701
3302.105 - 3302.940
FAX: 3820.701

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΛΙΑΚΟΣ

Δάσκαλος λογοτέχνης

• Γράφει ο Θωμάς Πλιάκος

(μέρος δεύτερο - τελευταίο)

Παρακάτω εκδηλώνει τα θρησκευτικά του συναισθήματα:

«Μπαίνουμε στην εκκλησία της Βελλάς. Φόβος και συγκίνηση με καταλαμβάνει. Αι μορφαι των αγίων μας κοιτάζουν με τα μεγάλα τους μάτια σοβαρά, χώνοντας το βλέμμα τους ως μέσα στην καρδιά μας. Η «πλατυτέρα των ουρανών» μας ευλογεί, ενώ μας σκέπει η επιβλητική μορφή του Παντοκράτορα, του «Κυρίου των κυριεύοντων και Βασιλέως των βασιλευόντων». Ο Σταυρός ψηλά στο εικονοστάσι με τον εσταυρωμένο το γλυκό Ιησού χρυσίζει και σκορπά χρυσές ανταύγειες. Πλανάται μισοσκόταδο. Η ακοίμητη кандήλα ρίχνει το Φως στην Αγία Τράπεζα. «ΑΡΧΗ ΣΟΦΙΑΣ, ΦΟΒΟΣ ΚΥΡΙΟΥ» είναι γραμμένο το σόφο του Σολομώντος στον τοίχο με μεγάλα κεφαλαία βυζαντινά γράμματα. Ημουν βυθισμένος σε μία έκσταση ενόμιζα πως έβλεπα όνειρο όταν μ' έφερε στην πραγματικότητα το «Τριάδα Θεική» η προσευχή του κ. Παπάρογλου.»

Τελειώνοντας το ημερολόγιο του την 31-12-37 παρουσιάζει τον εαυτό του:

«Όλοι πάνω κάτω πέρασαν από τις σελίδες αυτές που δείχνει τον εσωτερικό τους κόσμο, αλλά το ημερολόγιο τούτο δείχνει περισσότερο από κάθε άλλον εμένα. Βεβαία εγώ δεν μπορώ να κρίνω τον εαυτόν μου, αλλά πάντως όπως φαντάζομαι είμαι ένα ζιζάνιο, πειραχτήριο, φαρσέρ. Όλες οι κινήσεις μου πάνω κάτω σ' αυτό αποβλέπουν. Προσπαθώ πάντα να σκαρώνω μία φάρσα σε βάρος των συμπαθών μου... Τη ζωή την παίρνω από την εύθυμη της πλευρά και παραλείπω τα λυπητερά γεγονότα. Αλλά και όσα παθήματά μου έχω πάθει δεν το ρίχνω του «θανάτου» όπως λένε αλλά τα διασκεύαζω ποικιλοτρόπως και καταλλήλως ώστε όλα να φαίνονται χαρωπά. Δεν είμαι καθόλου απαισιόδοξος. Αισιόδοξος αντιθέτως όχι στο τετράγωνο αλλά στον κύβο. Δεν έγγραφα καλά σ' ένα διαγώνισμα, έ ρ' αδελφέ, δε θα κάτσω με πεθάνω. Θα γράψω στο δεύτερο, ή θα με σηκώσουν τα προφορικά. Όταν οι καθηγηταί μου τραβούν τα' αυτά ή μου δίνουν μερικά ωραία χαστουκάκια δεν τα δέχομαι όπως τα γράφω στο ημερολόγιο, αλλά η φύσις μου είναι τέτοια που όταν πιάνω να γράψω δεν μπορώ να μην τα πάρω από την εύθυμη όψη. Βεβαία τα χαστουκάκια δεν είναι καθόλου ωραία, αλλά δυστυχώς πολύ άσχημα. Μέσα σε μία ώρα αλλάζω χίλιες δυο ψυχικές διαθέσεις. Αυτή τη στιγμή κλαίω, την άλλη γελάω. Αυτή τη στιγμή μετανοιώνω για την πράξη μου, την ίδια στιγμή είμαι ικανός να την επαναλάβω. Τελειώνω. Εύχομαι τα άσφαιρα πυρά του νέου μου ημερολογίου να μην θίξουν κανένα σας αλλά χωρίς να θέλω κάτι να διαφύγει, π.χ. για το Κοινοταγικό παντελόνι που δεν είναι ούτε κοντό ούτε μακρύ κλπ... Βλέπετε είναι η φύσις μου τέτοια: «Φύσιν πονηράν μεταβαλίνει ού ράδιον»... Η δική μου δεν το πιστεύω να είναι πονηρά. Ω' κάθε άλλο παρά πονηρά. Φυλαχθείτε λοιπόν, αν και τα πυρά μου είναι άσφαιρα... κατά λάθος κανένας ξεφύγει και χτυπάει το στόχο και τότε... Γένοιτο! Αυτή η ζωή μου κατά το 1937. Το 1938 άς είναι καλλίτερο, άς ευχηθείτε για μένα να φρονιμώ για να μην βρίσκετε το μπελά σας. Αλλά όσο και να φρονιμώ, όσο και να γίνω καθάρος κάτι θα μου ξεφύγει και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων Αμήν»

Όλα αυτά αποσπασματικά-γιατί γράφει κι' άλλα για τον εαυτό του-αλλά σέβομαι το χώρο της «Φωνής», είναι γραμμένα από ένα 15χρονο παιδί της τρίτης γυμνασίου. Φαντάζεστε τι θα ήταν σήμερα αν ζούσε.;

Αισθάνθηκα την ανάγκη να εξωτερικεύσω το θαυμασμό μου και την πίκρα μου σαν προσφορά λουλουδιών στον άγνωστο τάφο του.

Θερμές ευχαριστίες στον αγαπητό μου Βασίλη Λαμπρίδη που με την προσφορά του μ' έκαμε να χαίρομαι για τον αδελφό μου αλλά και να κλαίω για τον άδικο χαμό του.

Θωμάς Πλιάκος

ΩΡΕΣ ΓΕΜΑΤΕΣ ΑΓΩΝΙΑ...

Ήταν πρωινό Ιουλίου του 1943, πριν οι πρώτες ακτίνες του ήλιου χτυπήσουν στην κορυφή της Νεμέρτσικας. Τρίαντα Γερμανοί στρατιώτες κυκλώσαν τον Πωγωνίτικο, και στήνουν τα πολυβόλα τους σε διάφορα σημεία. Χτυπούν την καμπάνα της εκκλησίας και καλούν όλους τους κατοίκους του χωριού, άνδρες γυναίκες και παιδιά, να συγκεντρωθούν στο νεκροταφείο.

Μας χωρίζουν σε δύο ομάδες. Χωριστά οι άνδρες από τις γυναίκες, και μας λένε ότι θα κάνουν έρευνα στα σπίτια και αν βρουν έστω και ένα όπλο ή μία σφαίρα θα μας σκοτώσουν όλους και θα κάψουν τα σπίτια.

Ήμουν 15 χρονών τότε και στον κήπο μου είχα κρύψει ένα Ιταλικό όπλο. Οι στιγμές αγωνίας για μένα ήταν τρομερές! Με τη σκέψη ότι θα βρισκανε όπλο και θα ήμουν εγώ η αιτία να σκοτωθούν όλοι οι συγχωριανοί μου, η καρδιά μου κόντευε να σπάσει. Τα μάτια μου ήταν καρφωμένα στην περιοχή του σπιτιού μου, και κοιτάζα μήπως κανένας από τους Γερμανούς στρατιώτες κρατούσε δεύτερο όπλο, το...όπλο μου! Ευτυχώς, δεν το βρήκανε. Ένας άλλος Γερμανός στρατιώτης που ερευνήσε το σπίτι του Γιάννη Δημόπουλου έφερε κάτι χαρτιά που είχε ο γιός του Παναγιώτης (ο οποίος ήταν γραμματέας της ΕΠΟΝ του χωριού) και τα παρέδωσε στον αξιωματικό του. Ο διερμηνέας αντελήφθη το περιεχόμενο των εντύπων και είπε – με τρόπο – στον πρόεδρο Αριστείδη Κώττη και στον αδελφό του και δάσκαλο του χωριού Κωνσταντίνο Κώττη να φέρουν στους αξιωματικούς μεζεδάκια και ρακί. Μερικά αυγά, λίγη φέτα, ψωμί και ένα παγομυρ ρακί ήταν αρκετά για να καλμάρουν τους αξιωματικούς. Τότε ο διερμηνέας, με κίνδυνο της ζωής του παραπλάνησε τους Γερμανούς λέγοντας πως τα έντυπα της ΕΠΟΝ ήταν, τάχα, του ταμιά της εκκλησίας και αφορούσαν εξόδα για κεριά, λάδι κλπ.

Δεν μάθαμε ποτέ το όνομα του παλλικαριού, που με κίνδυνο της ζωής του μας έσωσε, μάθαμε όμως το όνομα της πατρίδας του. Το παιδί αυτό καταγόταν από την Αυστρία, στην οποία οι κάτοικοι του Πωγωνίτικου είναι ευγνώμονες.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Παλιά – παλιά μας λέγανε για τον Άγιο Νικόλα Πως άσπρισε τα γένια του πήρε μεγάλη φόρα Πως η Αγιά Βαρβάρα Βαρβαρώνει Και ο Άη Νικόλας παραχώνει.

Μα τώρα η Φύση άλλαξε επήρε τη ρομφαία Και εις τα ύψη σήκωσε τη μαύρη τη σημαία. Μας χάιδεψε σιγά-σιγά Και άρχισε πια να ξεχνά.

Χριστούγεννα Πρωτοχρονιά ακόμα και τα Φώτα Γλυκά μας χαμογέλαγε πάντοτε όπως πρώτα. Μα το Γενάρη αγρίεψε και έγινε θεριό Κι έστειλε κρύα χιόνια σε πόλη και χωριό.

Σιγά – σιγά και μαλακά άρχισε να χιονίζει Με κρύο και με παγετό τη Φύση να γεμίζει. Τα δένδρα έσκυβαν σιγά Και ο αγέρας να βογγά.

Να απειλεί τρομακτικά το κάθε τι η Φύση Πως όποιος δεν την προσκυνά ευθύς θα τον τσακίσει. Άρχισε να σπάει δένδρα Και είχε τη μεγάλη ρέντα.

Κληματαριγιές γονάτιζαν, τα σίδερα γυρνούσαν Κι αυτές οι κληματοβέργες τη γη επροσκυνούσαν. Τα πουλάκια τα καυμένα Εξαθήκαν ένα ένα.

Η Φύση τώρα άποννα όλους μας εκδικείται Και μας φωνάζει δυνατά, Έ, σεις συμμορφωθείτε. Μου κάνετε κακό μεγάλο Και τώρα δεν αντέχω άλλο.

Γιατί σκουπίδια ρίχνετε κι άσκοπα τα πετάτε; Σε λάκκους και σε γήπεδα που έπρεπε να φυλάτε; Γιατί καλοί μου άνθρωποι Να είστε τόσο άπονοι;

Τις βρύσες μου τις μολύνετε, βρομίσαν τα ποτάμια Κι ο Χάροντας βαρείά πλατύα απλώνει τα ριζάρια. Ψυχούλες παντού χαρίσματα Και πολλούς κακοκαρδίζει.

Με βλέπετε επιλησίασα πολύ- πολύ κοντά σας Και γρήγορα ξημερώθηκα στον κάθε μαχαλά σας. Στις στέγες πάνω έπιλωσα Με το δικό μου πάπλωμα.

Κι αν κάποιοι το θελήσετε να μου αντισταθείτε Στις παγολόγχες σιγούρα εκεί θα καρφωθείτε. Στις λόγχες που χαρίσματα Απλώνω στα σταλάματα.

Θυμάστε καλοί μου άνθρωποι άλλοτε τόσο χιόνι; Να πέφτει άφθονο στη γη κι αμέσως να παγώνει; Να σκεπάζει παντού τα πάντα Άκρη σ' άκρη την Ελλάδα!

Γιαυτό σας λέγω καθαρά τη Φύση σεβαστείτε Κοιτάξτε τη με σεβασμό και μη την τυραννείτε. Όπως Σας σέβεται κι αυτή Και σας χαρίζει τη ζωή.

Νικόλαος Χρ. Κυρίτης
Λίμνη Πωγωνίου 2/2005

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΑ

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΟΥ 1940

Αναδημοσιεύουμε από το φύλλο της εφημερίδας μας του Ιουλίου 1990, ένα γράμμα ενός Πωγωνήσιου μαχητή του 1940, του αείμνηστου Σπύρου Παγούνη, από το Δολό, δάσκαλου και έφεδρου ανθυπολοχαγού του 1940, με την πληροφορία ότι εκείνο το μνημόσυνο που πρότεινε έγινε στο Χάνι Δελβινάκι στις 28 Οκτωβρίου 1990, κατά τα αποκαλυπτήρια της αναμνηστικής στήλης, χωροστατούντος του μακαριστού Σεβαστιανού, παρουσία εκπροσώπου της Μεραρχίας και άλλων επισήμων και τιμητικού στρατιωτικού αποσπάσματος. Κατά την τελετή μίλησε ο αείμνηστος Σπύρος Παγούνης για την ιστορία και τη δράση του Τάγματος Δελβινάκιου κατά το Έπος εκείνο.

Γιά τὰ 50 χρόνια του '40

Μιά άλλη πρόταση

Άπό τὸν συμπατριώτη μας καὶ φίλο τῆς ἐφημερίδας μας κ. Σπύρο Ε. Παγούνη, πήραμε τὴν πιὸ κάτω ἐπιστολή. Τὴν δημοσιεύουμε λόγω τοῦ ἐν. διαφέροντος τῆς πρότάσεώς του καὶ κολοῦμε τὸν Δῆμο Δελβινάκιου, τὴν ἑνώση Πωγωνησίων καὶ ὅλους τοὺς φορεῖς νὰ τὴν μελετήσουν καὶ νὰ τὴν ἐντάξουν στὶς πρωτοβουλίες τους γιὰ τὴν ἀνάμνηση τοῦ '40.

Άγαπητοὶ φίλοι, Διάβασα στὴ «Νέα Φωνή» τοῦ Πωγωνίου τὴν ἀνακοίνωση γιὰ τὶς πρωτοβουλίες ἐορτασμοῦ τῶν 50 χρόνων ἀπὸ τὴν 28ῃ Ὀκτωβρίου 1940.

Ἐνα δάκρυ κύλησε στὰ μάτια μου καὶ ἕνας στεναγμός ἀνακουφίσως βγήκε ἀπὸ τὰ βρόχια τῆς ψυχῆς μου μὲ τὰ λόγια: «Ἐπὶ τέλους κάποιοι θυμήθηκαν ἐκείνους». Στὰ σχέδια καὶ προγράμματα σας ἐπιτρέψτε μου νὰ προσθέσω κι ἐγὼ μιὰ φτωχὴ καὶ τοπικὴ πρόταση.

Μὲ πρωτοβουλία δική σας ἐτῆς ἑνώσεως καὶ τῆς ἑφημερίδας στὸ Χάνι Δελβινάκι, ποὺ ἦταν τὸ κέντρο καὶ ἡ ἔδρα τοῦ Τάγματος Δελβινάκιου, ποὺ σχεδὸν τὸ 90ο τοῦ ἀνδρῶν τοῦ ἦταν Πωγωνήσιοι μὴπως θὰ μπορούσε τὸ ἀπώγευμα τῆς παρρημονῆς τῆς 28ῆς Ὀκτωβρίου ἢ καὶ τῆς ἰδίας τῆς ἡμέρας νὰ συγκεντρωθῶμε ὅσοι Πωγωνήσιοι μπορούμε καὶ πρὸ πάντων ἐμεῖς οἱ παλιοὶ ποὺ

ἤμωσαν καὶ τότε παρόντες γιὰ νὰ ψάλουμε ἕνα τρισάγιο στὴ μνήμη ὅλων ἐκείνων ποὺ ἔπασαν στὸν πόλεμο 1940—41 (ἀπὸ 28.10.1940 ἕως 1)5) 1941) γιὰ τὴν Πατρίδα ἀπὸ πρῶτα γίνεῖ ἕνα προσκλητήριό τους.

Καὶ γιὰ νὰ γίνεῖ τὸ προσκλητήριο ἀπευθύνω στὴ «Νέα Φωνή» τοῦ Πωγωνίου μιὰ δευτέρη πρόταση – παρακλήση ἐδῶ: Νὰ καλέσει τοὺς Πρόεδρους τῶν Κοινοτήτων Πωγωνίου (περιλαμβανομένων, καὶ τῶν Δολιανῶν, Παρακαλάμου, Κουκλιῶν) νὰ στείλουν ὀνομαστικὲς κατ'αστάσεις ὅλων τῶν νεκρῶν συγχωριανῶν τους ποὺ σκοτώθηκαν ἀπὸ 28)10)1940—1)5) 1941 ἀναγράφοντας καὶ τὴ μονάδα ποὺ ὑπηρετοῦσαν ὅχι μόνον στὸ Τάγμα Δελβινάκιου ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλες μονάδες καὶ τὸν τόπο ποὺ ἔπασαν. (Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ θὰ εἶναι ἴσως ἀργότερα πολὺτιμα γιὰ τὸ μελλοντικὸ μελετητὴ τῆς ἱστορίας τοῦ Πωγωνίου.

Γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ Πωγωνίου, γιὰ τὸ ἀρχεῖο σας, σὰς στέλλω ἑνὶ αὐτοῦ στοιχεῖα ἀπὸ τὴν προϊστορία τῆς 28ῆς Ὀκτωβρίου 1940 καὶ λίαν προσεχῶς ἐλπίζω νὰ σὰς στείλω καὶ λίγα ἀπὸ τὴν ἱστορία τῆς 28ῆς Ὀκτωβρίου 1940).

Μὲ ἐκτίμηση. ΣΠΥΡΟΣ Ε. ΠΑΓΟΥΝΗΣ Ὀλγας 13 165 61 Γλυφάδα — Ἀττικῆς

ΓΙΑ ΤΟ 1940-41 ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ

Για το 1940-41 και το Τάγμα Δελβινάκιου, αλλά και για όλη την προπαρασκευή του Πολέμου εκείνου, αποδελτιώνουμε δημοσιεύματα της «Φωνής» και άλλες μαρτυρίες, που έχουν συγκεντρωθεί, με πρόθεση να τα εκδώσουμε, εφ'σον εξασφαλισουμε τα οικονομικά, σε ένα βιβλίο της σειράς «ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ». Όσοι έχουν διάφορα πειστήρια, γράμματα, φύλλα πορείας και φωτογραφίες από το 1939 μέχρι τον Απρίλιο 1941, και επιθυμούν να αναφερθούν ή να συμπεριληφθούν σε αυτή την έκδοση, μπορούν να τα στείλουν στην εφημερίδα. Ιδιαίτερα θα ήταν σημαντικό να βρεθούν φωτογραφίες των μαχητών του Τάγματος Δελβινάκιου που έπασαν στον αγώνα εκείνον.

ΕΝΑ ΜΝΗΜΕΙΟ ΧΩΡΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Γράψαμε την είδηση στο προηγούμενο φύλλο μας για ένα μνημείο που έστησε ο Δήμος Δελβινάκιου στο Χάνι Δελβινάκι. Ένα μνημείο χωρίς ταυτότητα, αφού δεν εμφανίζεται να είναι μνημείο του Πωγωνίου, του Δελβινάκιου αλλά και δεν ταυτίζεται με τον χώρο που στήθηκε. Είναι ένα μνημείο χωρίς νόημα, που γενικά και αόριστα, και διενθιστικά αναφέρεται στους «πατριώτες» και στα

«θύματα» του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Στήθηκε μάλιστα στο χώρο όπου αντιπροσωπευτικοί φορείς του Πωγωνίου, μεταξύ των οποίων και ο Δήμος Δελβινάκιου, είχαν ανεγείρει μια απλή, λίγη

και σεμνή αναμνηστική στήλη για τα 50 ΧΡΟΝΙΑ (1940-1990), ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΣΤΟΝ ΠΡΟΜΑΧΩΝΑ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ. Την αναμνηστική αυτή στήλη, ασεβώς και ανευλαβώς και αδικαιολόγητα, κατήργησε και έηλιωσε ο Δήμος Δελβινάκιου, συμπληρώνοντας την απρέπεια με μια «τσόντα» πινακίδα, πάνω από την κολλημένη σε έναν βράχο αναμνηστική στήλη, που λέει το απαράδεκτο επίγραμμα ότι Η ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΡΟΥΨΗΡΧΕ ΕΔΩ. Οι αναμνηστικές στήλες δεν καταργούνται έτσι αυθαίρετα και καταχρηστικά, απαιτούν σεβασμό και προσοχή προς τα γεγονότα αλλά και σεβασμό και προς εκείνους που την έστησαν με ευλάβεια και χρέος. Όταν μάλιστα αναφέρονται στην ανάμνηση ενός σημαντικού ιστορικού γεγονότος για το Πωγωνί, που ήταν ο Αγώνας που έδωσαν τα παιδιά του Πωγωνίου τα οποία συγκροτούσαν το επώνυμο και γραμμένο πλέον στην ιστορία του Έθνους ως ΤΑΓΜΑ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ, το οποίο δέχθηκε τα πρώτα πυρά του πολέμου την αυγή της 28ης Οκτωβρίου 1940. Μπορούσε ο Δήμος να στήσει αυτό το μνημείο χωρίς νόημα, σε κάποιο άλλο λοφίσκο με οποιαδήποτε διενθιστική δικαιολογία. Θα αγνοείται ασφαλώς από τους εμπνευστές, ότι εκεί που ήταν η αναμνηστική στήλη υπάρχουν ακόμη τα ίχνη από τα χαρακώματα, όπου τα παιδιά του Πωγωνίου του Τάγματος Δελβινάκιου αμύνθηκαν κυριολεκτικά του Πατρίου Εδάφους και ΥΠΕΡ ΒΩΜΩΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΩΝ, αφού συμπτυσσόμενοι στο Καλπάκι άφηναν πίσω και ΕΣΤΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑΦΟΥΣ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΣ.

Ίχνη τέτοιων χαρακωμάτων από το 1940 βρίσκονται ακόμη στα ρουμάνια της Μπούνας, του Σταυροσκιαδίου, της Καστανίανης και αλλού όπου, μαζί με τα στήθη των παιδιών του Πωγωνίου αποτελούσαν τον ΠΡΟΜΑΧΩΝΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ. Για αυτήν την Πωγωνήσια ιστορία της μεγάλης στιγμής της Εθνικής ομοψυχίας του 1940, έπρεπε να στήσει εκεί στα Χάνι Δελβινάκι το μνημείο του Τάγματος Δελβινάκιου, του Τάγματος ΠΩΓΩΝΙΟΥ, και να μη νοθευτεί με γενικές και αόριστες και άλλες επικίνδυνες παρεξηγήσεις αντιλήψεις. Και είναι τέτοια η αναφορά σε Αντίσταση, η οποία την περίοδο εκείνη (και μιλάμε για την περίοδο 1942-44), έχει πολλές γκρίκιες σελίδες και σκοτεινές όψεις, που σχετίζονται με την απαρχη ενός διχασμού και εμφύλιων συγκρούσεων. Δεν πρέπει να διαφεύγει των Δελβινάκιων, ότι το 1943 αρκετοί Δελβινάκιωτες στάλθηκαν στο όνομα της Αντίστασης, με ταλαιπωρίες μέσα στα φαράγγια και στα χιόνια, στα στρατόπεδα κρατητήρια του Πεντάλοφου Κοζάνης, και ότι, στη Μονή Μακρालέη ήταν τα καλοστημένα όπου οδηγήθηκαν πολλοί αντιφρονούντες Πωγωνήσιοι, από τους οποίους αρκετοί εξαφανίστηκαν. Και είναι μια συγκυρία που δημιουργήθηκε στα δύο τελευταία φύλλα αποσπάσματα από το ημερολόγιο ενός ταλαντούχου μαθητή του Γυμνασίου Πωγωνιάνης του 1937, και όσα με πόνο ψυχής γράφει ο αδελφός του για τον αδικαστικό από αριστέους, Βασίλη, και τον άγνωστο τάφο του, που είναι κάπου σε κάποια χαράδρα κοντά στον Μακρालέη, την περίοδο εκείνη. Και θα είναι μεγάλο λάθος, αν υπάρχει στους εμπνευστές του μνημείου, η πονηρή σκέψη να κληθεί ο νέος Πρόεδρος της Δημοκρατίας να καλύψει με την παρουσία του τα αποκαλυπτήρια για να εξαγνίσει αυτές τις γκρίκιες και θλιβερές σελίδες της

Αντίστασης, όταν ο ίδιος ο Πρόεδρος τις γνωρίζει καλά (και δεν είναι οι μόνες), και όταν μεταξύ των θυμάτων είναι και ο αναφερόμενος συμβαθής της του.

Είναι καιρός να γράφουν ορισμένες αλήθειες, και αυτή τη σελίδα άνοιξε ο συμβαθής μου στο γυμνάσιο Πωγωνιάνης και φίλος Αχιλλέας Βοζιάρης στο δεύτερο βιβλίο του, αλλά και ο φιλόλογος Γυμνασιάρχης και συγγραφέας Ψηλοκαστρίτης Κων. Παπανικολάου στο βιβλίο για το Ψηλοκάστρο.

Το μνημείο αυτό στο Χάνι είναι ένα λάθος, δεν έχει ταυτότητα και δεν μπορεί να το στήσει οποιαδήποτε διενθιστική παραφιλολογία και ιδεολογική φλυαρία.

Κ.Χ.Κ.

ΤΑ «ΣΥΡΤΑ» ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ ΤΟΥ ΞΗΡΟΒΑΛΤΟΥ

Στο προηγούμενο φύλλο μας δώσαμε τις πρώτες πληροφορίες που είχαμε για τα «συρτά», δηλαδή τα πηγάδια στον Κάμπο του Ξηρόβαλτου που χρησιμοποιούσαν οι καλλιεργητές για να αντλούν νερό για τα μπιστανικά τους. Από την Αμερική και από την κ. Πολυξένη Φακατσέλη πήραμε τον πρώτο επώνυμο κατάλογο και τον δημοσιεύουμε για εκείνους που σέβονται την παράδοση και τη ζωή των προγόνων τους και θα ήθελαν να διασωθούν και να ενσωματωθούν σε μια ευρύτερη αναπτυξιακή προσπάθεια γύρω από τα μνημεία του παρελθόντος. Συρτά λοιπόν υπήρχα: 1) Ιδιοκτησία Δημητρίου Αθ. Γκαϊτάζη Θέση Κεχράλωνα. 2) του ιδίου θέση Παζάρι 3) Πηνελόπης Νικ. Τζέλλη-Σταύρου, θέση Βουλιστρά. 4) της ίδιας θέση Λακιά. 5) Αθανασίου Ευάγγ. Φακατσέλη, θέση Άμμος. 6) Χρήστου Σπυρ. Παππά, θέση Άμμος. 7) Βασιλείου Χρ. Φακατσέλη, θέση Χάνι Φακατσέλη.

Η αρμόδια υπηρεσία που παρακολουθεί την διαδικασία ανασαμού έδειξε ενδιαφέρον για τα «συρτά», καθώς και ο Δήμαρχος με τους οποίους είχα μια πρώτη συζήτηση.

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Δύο νέες εκδόσεις με Καξιώτικο άρωμα κυκλοφόρησαν τελευταία:

● Ο Καξιώτης ποιητής Τάσος Πορφύρης κυκλοφόρησε τη νέα του ποιητική συλλογή «ΣΩΜΑ ΚΙΝΑΥΝΟΥ». Φθασμένος και καταξιωμένος ποιητής, ο συμπατριώτης και φίλος Τάσος, πώς να τον πιάσω καθώς πετάει με το άτι του στους αιθέρες της ποιητικής του έμπνευσης και στους αισθητικούς στοχασμούς του. Διαβάζω και ξαναδιαβάζω για να μτώ στα βάθη της σκέψης του και κεί κάπου βρίσκω τα Καξιώτικα γονίδια, σαν Καξιώτικο γενίδι που είναι, και τον βλέπω συχνά να ατενίζει τη Νεμέρτσικα ή να ξαπλώνει κάτω από την γριά βελανιδιά και να ακούει τον άνεμο του χωριού, που τον βαθιανασαίνει μέσα στους καμηούς και γράφει, γράφει ατέλειωτους στίχους:

«Στα ποιήματά μου πολλές φορές θα συναντήσεις

Τις λέξεις: Νεμέρτσικα δάσος βελανιδιά

Βατομουριές, όμως το όνομά της μονάχα μια φορά

Καθώς χαμογελώντας διασχίζει ντυμένη

Στ' άσπρα τους γκριζούς φράχτες των στίχων μου

Ανθισμένο γιασέμι στο σκοτεινό όνειρό μου.

Τι να γράψω και τι να προσθέσω εγώ από την άκρη της ταπεινής μου πένας για τον Τάσο που ποιητικά τιμάει τον τόπο μας και ακτινοβολεί στο Πανελλήνιο. Η νέα του Συλλογή με τις πυκνογραμμένες 45 σελίδες, προστίθεται στην Πωγωνήσια βιβλιογραφία και δημιουργία, και μάς κάνει εμάς όλους που ακόμη ακόμη το θρόϊσμα της βελανιδιάς, να πιστεύουμε ότι και έτσι ο τόπος δεν πεθαίνει

● Το δεύτερο βιβλίο έχει και αυτό Καξιώτικο άρωμα που έρχεται από τον Άνθο Πωγωνίτη έναν άλλο Καξιώτη ποιητή τον αείμνηστο Βασίλη Καραφύλη. Συγγραφέας του βιβλίου «ΑΝΘΟΣ ΠΩΓΩΝΙΤΗΣ – Ο ΗΠΕΙΡΟΤΗΣ ΕΡΓΑΤΗΣ ΠΟΙΗΤΗΣ» που το χαρακτηρίζει Δοκίμιο, είναι ο γνωστός Γιαννιώτης ποιητής και πρόεδρος της Εταιρείας Λογοτεχνών και συγγραφέων Ηλείου Νίκου Τέντας. Στις 200 περίπου σελίδες, ο συγγραφέας παρουσιάζει και αναλύει το ποιητικό έργο του Άνθου Πωγωνίτη σε μια συνθετική εργασία, μεγεθύνοντας την κοινωνική διάσταση της ποίησής του. Το βιβλίο εκδόθηκε με δαπάνες της ΤΕΔΚ Νομού Ιωαννίνων και παρουσιάστηκε σε εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα της ΤΕΔΚ στις 19 Φεβρουαρίου 2005

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

Είναι η εποχή που οι διάφοροι φορείς ετοιμάζουν ημερολόγια για το 2005. Θα παρακαλέσουμε και πάλι τις Αδελφότητες και τους Συλλόγους της επαρχίας μας, όσοι εκδώσουν ημερολόγια, να στείλουν ένα για την παρουσίασή του μέσα από τις σελίδες μας και για το αρχείο της εφημερίδας. Ευπρόσδεκτο θα ήταν και κάθε παλιό ημερολόγιο που έχει εκδοθεί.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΟ ΠΩΓΩΝΙ

Έχει συγκεντρωθεί αρκετό υλικό για το θέατρο στο Πωγωνίμ, μια πολιτιστική δραστηριότητα που είναι σχεδόν άγνωστη αλλά που έχει μεγάλο ενδιαφέρον και σημειολογεί ένα άλλο επίπεδο πολιτιστικής ανάπτυξης. Για την πληρότητα της καταγραφής αυτή παρακαλούνται οι συμπατριώτες Πωγωνήσιοι, όσοι θυμούνται θεατρικές παραστάσεις που δίνονταν τα παρελθόντα χρόνια να μας στείλουν τις ενθυμήσεις τους. Μέσα στα θεατρικά δρώμενα εντάσσονται και παραστάσεις Καραγκιόζη, εορταστικές μθητικές εκδηλώσεις, οργάνωση καρναβαλιών, αναπαραστάσεις κλπ. Χρήσιμα θα είναι τα ονόματα των συντελεστών, οι χρονολογίες, η περιγραφή των μέσων, οι χώροι των εκδηλώσεων, τυχόν φωτογραφίες και ότι έχει σχέση με τέτοιες πολιτιστικές δράσεις. Προκαταβολικά ευχαριστώ όσους θα βοηθήσουν να είναι πληρέστερη η καταγραφή.

SOS ΕΚΠΕΜΠΕΙ Η ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

SOS εκπέμπει η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία για τα σπάνια είδη πτηνών που αγγίζουν τα όρια της εξαφάνισης. Σπάνια είδη όπως Αετοί, Χήνες, Πάπιες, Αρπακτικά, Παρυδάτια πτηνά, τείνουν να εξαφανιστούν. Αυτά γράφουμε εφημερίδες και περιοδικά όλο και πιο συχνά. Αν το μεταφέρουμε εδώ στις στήλες της εφημερίδας μας, είναι γιατί η ίδια διαπίστωση ισχύει και για την περιοχή μας, την επαρχία μας. Κάποτε συζητούσα με έναν αρμόδιο του Υπουργείου Γεωργίας, ο οποίος όταν του είπα ότι κατάγομαι από το Πωγωνί, μου είπε: «Εκεί θρίσκουμε ακόμη αρκετά αρπακτικά πτηνά». Αν έρθει σήμερα κάποιος αρμόδιος θα διαπιστώσει και αυτός πόσο σπάνια θλέπει κανένα γεράκι, ενώ δεν θλέπει, αετούς, κουκάλους, τζέρμπους ακόμη και κουκουθάνιες. Αυτή η ορνιθοπανίδα έχει καταγραφεί και στα κείμενα του NATURA 2000 της επαρχίας μας που προβλέπει τη στήριξη του φυσικού μας Περιβάλλοντος. Ο Περιβαλλοντικός Σύλλογος, που έχει το σημαδιακό όνομα «Γυπαετός ο Πωγωνοφόρος», θα δυσκολευτεί να καταγράψει άτομα αυτής της κατηγορίας της ορνιθοπανίδας μας. Το SOS λοιπόν ισχύει και για την περιοχή μας, που έτσι φτωχαίνει και απαξιώνεται αναπτυξιακά.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ

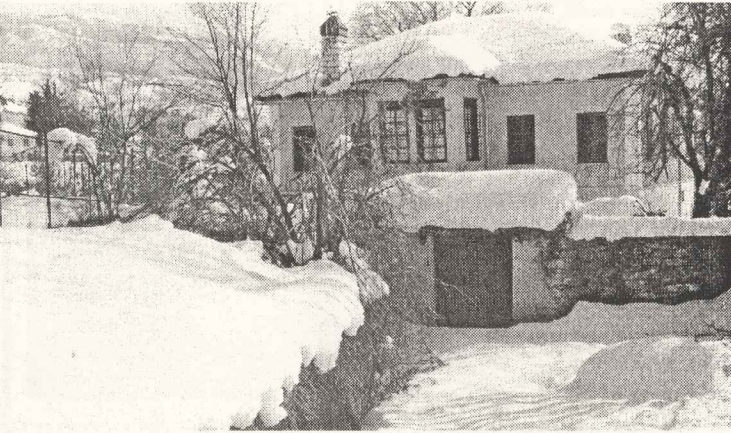
● **Αδελφότητας Κάτω Λαβδανιτών:** Επιμελημένο και εφέτος το ημερολόγιο της Αδελφότητας Κάτω Λαβδανιτών, που τα τελευταία χρόνια το παρουσιάζει ανελλιπώς για χωριανούς και φίλους. Εξασέλιδο διακοσμημένο με παλιές, σπάνιες και ενδιαφέρουσες φωτογραφίες από τη ζωή του χωριού, και με πλήρες εορτολόγιο για κάθε μήνα.

● **Πολιτιστικού-Μορφωτικού Συλλόγου Μαυροπουλιτών:** Φροντισμένο το ημερολόγιο των Μαυροπουλιτών. Με έξι φύλλα καλαίσθητης εκτύπωσης και πλουτισμένο με 24 παλιές φωτογραφίες από τη ζωή του χωριού, διασώζουν κάτι από την παράδοση του χωριού τους, και στο τέλος ... «Γιορτάζουν...» θυμψείτε τους» με ένα εορτολόγιο!

● **Αδελφότητας Περιστεριωτών «Η Αγία Τριάς»:** Επιθετικό εκδοτικά το φετινό ημερολόγιο των Περιστεριωτών. Δωδεκασέλιδο, με 75 φωτογραφίες όπου καταγράφονται οι αναμνήσεις τους πολλών χρόνων ζωής του χωριού και της Αδελφότητας. Ανάμεσα στις φωτογραφίες συνθήματα για την επίσκεψη στο χωριό και κειμενικά γεμάτα παράδοση και έμπνευση.

● **Αδελφότητας Πωγωνιανιτών «Ο Άγιος Νικόλαος»:** Παραδοσιακό και καλλιτεχνικό το ημερολόγιο του 2005 των Βοσνιωνιτών. Επιμελημένο και φροντισμένο, δωδεκάφυλλο, με φωτογραφίες από τη φύση και τον πλούτο του Λαογραφικού Μουσείου Πωγωνίου-Δερόπολης, και από σπίτια του χωριού. Επιμέλεια Σταύρου Παπαδόπουλου. Φωτογραφίες Βασίλη. Σταμπόλη, Αθανάσιου. Κιτσώνα, Λευτέρη Ζαφείρη, Σταύρου Παπαδόπουλου.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΑ

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΩΣΤΟΥΛΑ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κοδριγκτώνος 4

ΑΘΗΝΑ

e-mail: mar.kostoula@forthnet.gr

ΑΦΜ: 113304884

Τηλ.: 010 8234273

010 8234017

Κιν.: 0938-075545

ΔΟΥ: ΙΑ' ΑΘΗΝΩΝ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣΚΙΑΔΙΤΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΟΥΝ ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ Η ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

“Ο Λεωνίδας Ράππης συμμετείχε στην επιχείρηση του 2ου τάγματος ενάντια στη γερμανική διλοχία στο χωριό Σταυροσκιάδα. Η διλοχία διαλύθηκε με βαρείες απώλειες και με εγκατάληψη οπλισμού, πυρομαχικών και άφθονου άλλου υλικού. Εδώ θριάμβωσε ο νεαρός μηχανολόγος αυτοκινήτων από τα Γιάννινα ο παράτολμος, ορμητικός, ριψοκίνδυνος και πανούργος Γιώργος Σεραφείμ. Συνέλαβε την ιδέα και εκτέλεσε το παράτολμο σχέδιό του. Μαζί με άλλους έξι μπήκε με απόλυτη μυστικότητα τα μεσάνυχτα στο χωριό. Εξόντωσε το επιτελείο από 6 αξιωματικούς και την φρουρά. Με κυκλωτική επίθεση τον τάγματος η διλοχία διαλύθηκε. Το αποτέλεσμα: Γερμανοί νεκροί περί τους 20, πολλοί περισσότεροι οι τραυματίες. Τα λάφυρα άφθονα: αυτόματα, ασύρματος, αυτοκίνητα, άλογα, τρόφιμα!”

Από το βιβλίο της ΚΑΤΩ ΜΕΡΟΠΗΣ σελίδα 218.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Προς την εφημερίδα
«Φωνή του Πωγωνίου»

Κύριε

Παρακολουθώ μέσω της εφημερίδας σας, αρθρογραφία σε συνέχειες, γύρω από την επιχείρηση του ΕΛΑΣ εναντίον των Γερμανών στο Σταυροσκιάδι και την στην συνέχεια αντίδραση των Γερμανών (καίψιματα, συλλήψεις κλπ). Θα πάρω την πιο ακραία άποψη που διατυπώθηκε, ότι δηλαδή η επιχείρηση ήταν επιπόλαια και ανεύθυνη, ότι δεν σκοτώθηκε κανένας Γερμανός, κι ότι οι συνέπειες που ακολούθησαν ήταν η κατάληξη της. Αυτό, κύριοι μου, δεν το γνωρίζετε, αλλά το υποθέτετε. Στο Κεφαλόβρυσο που δεν τους ενόχλησε κανένας, γιατί τόκαιψαν μαζί με τους ανθρώπους; Μην ψάχνετε να δικαιολογήσετε τις πράξεις των Γερμανών, γιατί θα χαρακτηριστείτε «συνήγοροι του διαβόλου» και στη συγκεκριμένη περίπτωση του «φασισμού» και τώρα ναρθούμε στην ουσία του εγχειρήματος. Ο αντίπαλος δεν κάνει μάχες εκ παρατάξεως, για να γνωρίζει από πριν (στο περίπου βέβαια), πόσοι είναι, τι οπλισμό έχουν, που είναι τοποθετημένα τα πολυβόλα του κλπ., και κάνει πριν από την επίθεση προετοιμασία πυρ/κού ή βομβαρδισμό με τα αεροπλάνα και άλλα παρόμοια, αλλά χτυπάει ξαφνικά όπου νομίζει ότι βολεύει καλύτερα. Δεν σκέφτεται τις συνέπειες, γιατί δεν μπορεί ποτέ να ξέρει από πριν και το αποτέλεσμα της σύγκρουσης. Αυτός χτυπάει και φεύγει. Αν διαπιστώσει ότι είναι ευάλωτος, μένει για να κάνει όσο μεγαλύτερη ζημία μπορεί. Αλλά το ότι τον χτύπησε και μόνο αρκεί για και σίγουρα στον εχθρό δημιουργήσε αίσθημα ανασφάλειας. Και μη ξεχνάμε ότι η μεγάλη έμμεση προσφορά του ΕΛΑΣ στο συμμαχικό αγώνα, ήταν ότι απασχόλησε στην Ελλάδα ένδεκα Μεραρχίες.

Τώρα όσον αφορά τις δικές μας απώλειες, στο Πωγωνί έχουμε μια ωραία παροιμία, που τα λέει όλα: «Με πορδές δεν βάφουν αυγά». Και αίμα θα χυθεί και σπίτια θα καούν, αλλά και δεν θα σταματάς να αγωνίζεσαι. ΘΕΛΕΙ ΑΡΕΤΗΝ ΚΑΙ ΤΟΛΜΗΝ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»

Και για να τελειώνουμε θα παρακαλούσα να σταματήσει αυτή η αρθρογραφία και τη κατάθεση απόψεων που πάνε να μας χωρίσουν πάλι σε εθνικοφρόνες και κουκουδέδες και να κοιτάξουμε όλοι μαζί το Πωγωνί που έχει εγκαταληφθεί από όλες τις μεταπελευθερωτικές κυβερνήσεις, αλλά, για να λέμε και την αλήθεια και από μας τους ίδιους.

Μήτσος Κεραμίδας
Αγωνιστής του ΕΛΑΣ

ΜΝΗΜΗ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Χ. ΔΟΛΙΩΤΗ

Αρκετές μέρες πέρασαν από το θάνατο του συνομήλικού μου, και αγαπητού συμπεθερού μου Σπυρίδωνος Δολιώτη. Επειδή δεν έτυχα να παραβρεθώ στην νεκρώσιμη Ακολουθία του, θεώρησα χρέος μου να εκφράσω κάποιες σκέψεις για την προσωπικότητά του, όσο επιτρέπει βέβαια ο πολύτιμος χώρος της Πωγωνήσιας εφημερίδας μας. Ως άνθρωπος υπήρξε ακεραίος χαρακτήρας. Η ευσέβεια του, η ευγένειά του, η εργατικότητα του, το μελίχιο ύφος του, συνταίριασμένο με το χαμόγελό του ήταν μερικά από τα γνωρίσματα του χαρακτήρα του. Εργατικός στο έπακρο. Εργαζόταν οδηγός στη ΜΟΜΑ στα Ιωάννινα. Παντοπώλης στα Κτίσματα, που σε οικονομική ανέχεια των συγχωριανών του βοηθούσε όλους. Παράλληλα οπλισμένος με περισσότερη εργατικότητα, πήγε στην Αμερική οικογενειακά. Παιρνοντας τη συνταγή του έστησε μόνιμο στέκι στα Κτίσματα που γεννήθηκε, μέχρι που δυστυχώς στα μαρμαρένια αλώνια του χάρο που παλεύει κάθε άνθρωπος σε κάποια στιγμή της ζωής του νικήθηκε. Νικήθηκε όμως παληκαριά. Και τώρα όλοι εμείς η οικογένειά του, οι συγγενείς του, προσευχόμαστε στο Χριστό, που είναι η «Ανάσταση και η Ζωή» να τον έχει κοντά του, και να τον αναπαύει. Στους δικούς του ανθρώπους μέσα από την στήλη ετούτη εκφράζω τα θερμά μου συλλυπητήρια. Και τα λίγα αυτά λόγια τα αφιερώνω ευλαβικά στην ιερή μνήμη του.

Παπα-Χρήστος Μάσιος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θέλουμε να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας στους φίλους και συμπατριώτες για την συμπαράσταση, συναντίληψη και ενθάρρυνση στην εκδοτική μας προσπάθεια.

ΚΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Αφού ευχαριστήσω τον αγαπητό Μήτσο, για την συμμετοχή σε αυτόν το διάλογο, και μια ακόμη φορά για το μάθημα του ...«ανταρτοπόλεμου», αντιγραφή από τα γνωστά εγχειρίδια, που και εγώ έχω διασχίσει ως έφεδρος υπολοχαγός Πυροβολικού, θα προχωρήσω τον διάλογο όσο πιο ανοιχτά μπορώ. Με ανοιχτή σκέψη και καρδιά. Θάθελα να αρχίσω με την εύστοχο παροιμία που αναφέρει και που δεν έβαψε κόκκινο το Σταυροσκιάδι, αλλά το μαυροκάπνισε και το κατέστρεψε. Όμως θα σημειώσω με λύπη μου κάτι άλλο στην επιστολή του. Φαίνεται ότι σαν παλιός αγωνιστής του ΕΛΑΣ και πιθανόν πολιτικός καθοδηγητής της εποχής εκείνης, δεν έλασε την γνωστή τέχνη και τακτική «εξουδετέρωσης αντιπάλων η αντιφρονούντων», πετώντας τη ρετιναίδια και τη βαριά κατηγορία ότι, «θα χαρακτηριτώ συνήγορος του διαβόλου», και στη συγκεκριμένη περίπτωση «του φασισμού»! Είναι ευφυής, ο αγαπητός Μήτσος, για να εκτίμηση και να μετρήσει το ολισθηρό του, το μέγεθος της αμετροεπείας, τον διχαστικό και να προσβλητικό του λόγο και χαρακτηρισμό. Δεν ξεχνάει τη διχαστική ιδεολογική μεθοδολογία των πολιτικών καθοδηγητών της Αντίστασης, που επιγραμματικά χρησιμοποιούσαν με την φράση: «Πας μη ΕΑΜίτης, γκεσταμπίτης». Λυπούμαι πολύ για τη νέα έκπτωση της Αντίστασης και την αναχρονιστική οπισθοδρόμηση. Είναι και αυτό ένα δείγμα του κλίματος εκείνης της εποχής. Και αφού θυμήθηκε τους «φασίστες», και τις δικές τους τότε διχαστικές ιδέες και αντιλήψεις, κάνει και μια σύσταση να σταματήσει αυτή η αρθρογραφία και η κατάθεση απόψεων «που πάνε να μας χωρίσουν πάλι σε εθνικοφρόνες και κουκουδέδες». Θα τον πληροφορήσω ότι και εγώ μικρός 11 χρόνων ήμουν «Αετόπουλο» στην ομάδα του Κάρουλου, και κάποια μέρα μάλιστα φυλάγαμε μαζί στη βίγλα της Ταυρονιάς, περιμένοντας τους Γερμανούς, όχι για να τους πολεμήσουν οι μεγάλοι αντιστασιακοί, αλλά για να προλάβουν να φύγουν να κρυφτούν, και να γλυτώσουν τυχόν σύλληψη και αποστολή σε στρατόπεδα! Και να προσθέσω ότι μετανεότερα είχα και φάκελο στην Αστυνομία σαν αριστερός. Δεν ζήτησα όμως να πάρω τον τίτλο του αντιστασιακού, όπως μου πρότειναν κάποιοι, και που πιστεύω εσύ κατέχεις με όλα τα ευεργετήματα και τους βαθμούς, που θα άξιζε να τα μάθαιναν οι συμπατριώτες!

Με το γράμμα σου όμως αυτό, αποκαλύπτει ότι πιστεύεις και συ ψυχρά, χωρίς αναστολές και συναισθηματισμούς, αλλά και χωρίς κανέναν προβληματισμό, στη «Αγία Αντίσταση», όπου ο «επαναστατικός σκοπός, αγιάζει τα μέσα» και δικαιολογεί: «και αίμα να χυθεί, και σπίτια να καούν». Θα έπρεπε να προσθέσεις, και μερικά άλλα συμβάντα: «και διαφωνούντες να εκποτιστούν σε Λάβδανη και Πεντάλοφο», «και αιχμάλωτοι να σκοτωθούν», «και ιδεολογικοί αντίπαλοι να πνιγούν στον Καλαμά», και άλλα πολλά που μπορεί να τα γνωρίζεις καλύτερα από μέσα από την αντίσταση. Και μιλάμε για εκείνη την περίοδο της «Αγίας Αντίστασης» στα χρόνια 1942-44, μέχρι την αποχώρηση των Γερμανών.

Όσα μου γράφεις για την τακτική του «χτύπα και φύγε» του ανταρτοπόλεμου για την περίπτωση του Σταυροσκιαδίου, αποτελούν μια δικαιολογία μιας ανεύθυνης και απροετοίμαστης επιχείρησης, έτσι που δικαιολογεί και τον δικό μου χαρακτηρισμό μιας αποκοτιάς. Πρέπει εδώ να προσθέσω και μια άλλη απορία. Έγινε η επιχείρηση και έφυγε το τμήμα (Λόχος). Γιατί όμως άφησε την άλλη μέρα ακάλυπτα τα χωριά των ριζών και δεν βγήκαν οι αντάρτες να τα υπερασπίσουν από την επιδρομή των Γερμανών και τον κίνδυνο να υπάρξουν θύματα και ζημιές; Δεν έπεσε ούτε μια γυναικεία. Αυτές είναι οι γκριζές και σκοτεινές πλευρές της Αντίστασης που θα ήταν χρήσιμα για την αλήθεια των γεγονότων.

Αλλά, αγαπητέ Μήτσο, γιατί να σταματήσουμε, όπως γράφεις, αυτή την αρθρογραφία; Ποιος θέλει να μείνουν στο σκοτάδι εκείνες οι ιστορίες; Ποιος τις φοβάται και θέλει να τις θάψει, ενώ μιλάει ακόμη για... φασίστες; Πέρασαν από τότε 60-65 χρόνια. Χρόνος αρκετός, που κατασπάσσε και πάθη και μίσση. Να ανοίξουν τα χαρτιά να μετρηθεί η αντίσταση αυτή την περίοδο (1942-44), που στα χωριά μας κυριαρχούσε το ΕΑΜ, και διαμόρφωσε ιδεολογία και κανόνες και δικαιο και «λαϊκά δικαστήρια». Να κουβεντιάσουν όλα, να περιγραφούν όλα και από όλες τις πλευρές, για να μη γράφονται όλες αυτές οι ανακριβείς, όπως αυτά που δημοσιεύει από συντροφιές κείμενα και έγγραφα, όπου ο καθένας θέλει να γράψει ιστορία κατά... παραγγελία και για προσωπικό εξαγνισμό κάποιων ανομολογητών πράξεων. και κοινωνικών αμαρτημάτων. Ένα τέτοιο κείμενο δημοσιεύει και στο φύλλο αυτό από το βιβλίο της Κάτω Μερόπης για να το διαβάσουν και οι Σταυροσκιαδίτες. Εκείνο όμως που δεν εμφανίζεται από κανέναν «συναγωνιστή» είναι οι πρωταγωνιστές αυτού του εγχειρήματος. Τα ονόματα αυτών που έλαβαν μέρος, που διευθύναν την επιχείρηση, και με τίνος διαταγή έγινε αυτή. Οι αγωνιστές, οι οποίοι υποτίθεται είναι γενναίοι, δεν κρύβουν, ούτε φροβούνται την αλήθεια

Θάθελα βέβαια πολλά να σε ρωτήσω, αν βέβαια δημοσιοποιήσεις τα καθήκοντά σου τότε, τις αρμοδιότητές και τον επαναστατικό σου ρόλο. Θάθελα να σε ρωτήσω τι γνωρίζεις για ορισμένα γεγονότα της εποχής εκείνης. Και αυτό, επειδή βλέπω για πρώτη φορά αυτόν σου τον τίτλο, του «Αγωνιστή του ΕΛΑΣ» απαλλαγμένον από κουκουέσιμα. Κ.Χ.Κ.

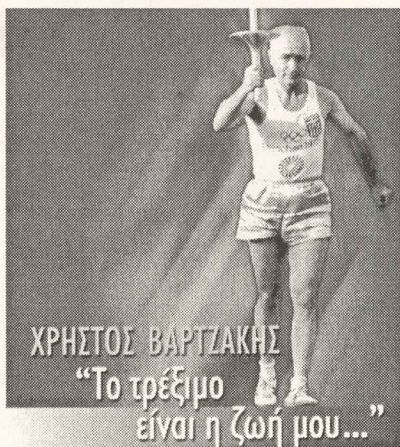
ΜΝΗΜΟΛΟΓΙΟ - Θυσία στην οικογένειά της

Αναπαύθηκε την Τρίτη η Κυρία-Μαρίκα Βύλλη. Χθες Τετάρτη 23 Φεβρουαρίου στην εκκλησία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο αγαπημένο της χωριό το Δελβινάκι, την ξεπρόβόδιαν τα παιδιά και τα εγγόγια της, πολλοί συγχωριανοί, συγγενείς και φίλοι. Κοιμόταν χθες εκεί σε αυτή την εκκλησία, όπου ένωθε σαν το σπίτι της κάθε γιορτή και Κυριακή, ανάμεσα από ανθρώπους που την αγαπούσαν και τη σέβονταν. Αν γίνεται ιδιαίτερη μνεία στην κυρά-Μαρίκα Βύλλη δεν είναι για το θάνατό της, καθώς ήρθε στην ώρα του, αλλά για την ίδια τη ζωή της, που θεωρήθηκε παράδειγμα προς μίμηση. Για τους άλλους όλα, για εκείνη τίποτα ή ελάχιστα.

Α.Κ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΡΤΖΑΚΗΣ: ΕΝΑΣ ΑΓΕΡΑΣΤΟΣ ΑΘΛΗΤΗΣ

Στην εκδήλωση της Ομοσπονδίας μας, τον Περσασμένο Δεκέμβριο στο ΧΙΑΤΟΝ, τιμήθηκε και ο συμπατριώτης μας παλιός αθλητής δομών αντοχής Χρήστος Βαρτζάκης. Ο Αειθαλής γέρος, ο αγέραστος αθλητής που αποτελεί παράδειγμα για νέους και ηλικιωμένους γεννήθηκε το 1911 στην Κωνσταντινούπολη από γονείς Ηπειρώτες. Το 1913 σε ηλικία 2 ετών ήρθε με τη μάνα του και κατοίκησαν στη Δημόκορη. Σε ηλικία 13 χρόνων μπαίνει στη βιοπάλη. Από μικρός ασχολήθηκε με τον αθλητισμό και από το 1937 οι πρωτιές και οι διακρίσεις διαδέχονται η μία την άλλη. Και γεμίζουν τους τοίχους με διπλώματα και διακρίσεις. Εργαζόμενος στους Ηλεκτρικούς σιδηροδρόμους και μετά συνταξιούχος τρέχει ακατάπαυτα στα στάδια και στους αγώνες μεγάλων διαδρομών. Τα χρόνια περνούν αλλά ο Χρήστος τρέχει και ακόμη τρέχει. «Το τρέξιμο είναι η ζωή μου» λέει και το πιστεύει. Τρέχει το 1988 Μαραθώνιο αλλά και 20000 μέτρα. Και οι τιμητικές διακρίσεις και βραβεύσεις του Χρήστου δεν έχουν τελειωμό. Ο Χρήστος Βαρτζάκης τιμά και την πα-

τρίδα του, την Δημόκορη, το Πωγωνί και την Ήπειρο. Δεν παύει όπου βρεθεί να τονίζει την αγάπη του για τον αθλητισμό και να προβάλλει την πατρίδα του. Αξίζει όχι μόνο των τιμών που απολαμβάνει, αλλά και του θυμασμού, για την αντοχή του, τον αγώνα και την επιμονή του για να αθλείται και σήμερα στα 94 χρόνια του. Το θαυμάζουμε και τον ευχαριστούμε.

ΞΕΦΑΝΤΩΣΑΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ

Για μια ακόμη φορά οι Γυναίκες της Διευρυμένης Κοινότητας Πωγωνιανής οργάνωσαν την εκδήλωση κοπής της πίτας και τόρξιαν στο χορό. Η εκδήλωση έγινε στο Κέντρο «ΛΙΘΑΡΙΤΣΙΑ» στα Γιάννενα και η συμμετοχή ήταν πολύ καλή. Και όπως φαίνεται ήταν η μόνη Πωγωνιάνα εκδήλωση στα Γιάννενα. Αξιέπαινη η πρωτοβουλία των Γυναικών της Πωγωνιανής και δίδεται η ευκαιρία να

συμμετάσχουν και άλλοι Πωγωνήσιοι. Το γλέντι άναψε και στην εκδήλωση εμφανίστηκε και παρουσίασε χορούς το χορευτικό συγκρότημα. Του Κέντρου Δημοσυγκιτικής απασχόλησης Πωγωνιανής στο οποίο μετείχαν παιδιά από την Πωγωνιανή, γειτονικά χωριά καθώς και Βορειοηπειρωτόπουλα που διαμένουν στην περιοχή. Ακολούθησε γλέντι με παραδοσιακό συγκρότημα δημοτικής μουσικής

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΩΝ ΑΓΙΟΚΟΣΜΙΤΩΝ

Την Κυριακή το μεσημέρι, στις 27 Φεβρουαρίου η Αδελφότητα Αγιοκοσμιτών πραγματοποίησε με επιτυχία τον ετήσιο χορό της στην ταβέρνα «ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ» που γέμισε από Αγιοκοσμίτες και φίλους και συμπατριώτες. Την εκδήλωση τίμησαν ο Δήμαρχος κ. Α. Νίτας, η Αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας κ. Βάσω Μάνου και ο Γραμματέας, επίσης ο κ. Γρ. Άρμπυρος της Αδελφότητας Βησσαριωτών, η πρόεδρος των Δρυμαδιωτών κ. Σάσα Τριανταφυλλίδου, ο πρόεδρος των Βασιλικιωτών κ. Φ. Μπινιάρης, η αντιπρόεδρος των Δελβινακιωτών κ. Ι. Βάσιου κ.ά.

Η πρόεδρος των Αγιοκοσμιτών κ. Αλεξάνδρα Παππά, χαιρέτησε τους παρευρισκόμενους και στη συνέχεια τιμήθηκε από το Δ.Σ. της Αδελφότητας ο καταγόμενος από το Βασιλικό επιχειρηματίας και φίλος της Αδελφότητας κ. Κων. Γκούμας, για την πολύχρονη ενίσχυση των σκοπών της Αδελφότητας.

Ακολούθησαν σύντομοι χαιρετισμοί και μετά το καθιερωμένο μοιρολόϊ άρχισε ο χορός με πολύ κέφι και ζωντάνια υπό τους ήχους παραδοσιακού συγκροτήματος. Γέμισε η αίθουσα από χάρη και ομορφιά. Το λαχείο πλούσιο με πάνω από 250 δώρα φίλων ενίσχυσε το ταμείο της Αδελφότητας. Το επόμενο ραντεβού των μελών της Αδελφότητας έκλεισε για το πανηγύρι του χωριού στις 20 Μαΐου που εφέτος θα εορταστούν και τα 100 χρόνια από την κατασκευή της νέας εκκλησίας.

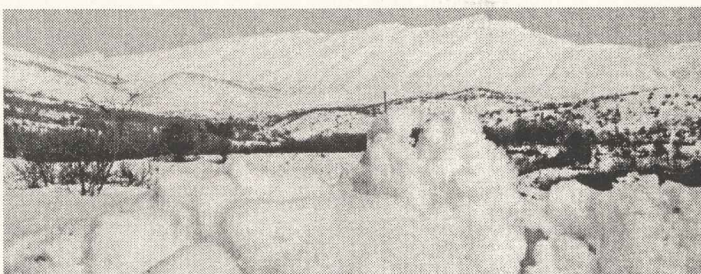
ΤΟ «ΜΕΣΟΧΩΡΙ»

Μια ζεστή και φιλόξενη γωνιά στη ΜΕΡΟΠΗ που είναι ανοικτό κάθε Σαββατοκύριακο και προσφέρει τις καλύτερες υπηρεσίες τις καλύτερες γεύσεις και τους νοστιμότερους μεζέδες, στους φίλους επισκέπτες που θα φθάσουν εκεί στη γραφική πλατεία με τον πλάτανο και στη γαλήνη του τοπίου, στο "ΜΕΣΟΧΩΡΙ" της ΜΕΡΟΠΗΣ.

Το χαμόγελο του Παναγιώτη και της Όλγας θα σας συντροφεύει στην παρουσία σας.

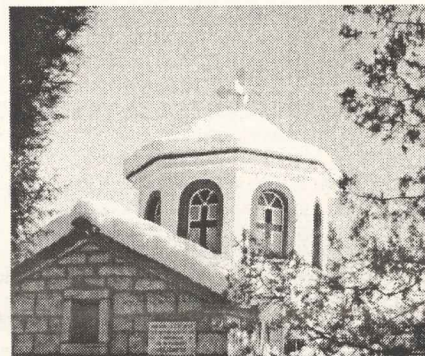
ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΦΛΕΒΑΡΗ!

- Δεν υπήρξε ποτέ τόσος... άσπρος Φλεβάρης!
- Ένας μήνας γεμάτος χιόνι και παγωνιά!
- Βουνά και πεδιάδες κάτασπρο σεντόνι.
- Και πρωτόνυμφη η Νεμέρτσικα στα σεγιακένια της!
- «Σεγιάκι η Νεμέρτσικα» το λέει η παράδοση
- Δοντίτσι η κορφή της

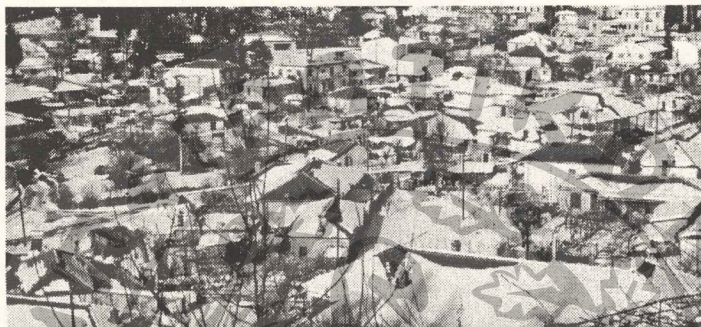
ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΑ

- Περγένυφες τα χωριά στα ριζά της
- Ποιητική η διάθεση από το απaráμιλλο τοπίο.
- Λίγοι το έχουν ξαναδεί στα χωριά μας
- Και ποιος ξέρει αν θα το ξαναδεί για να θυμάται.
- Και καθώς λιώνουν τα χιόνια
- Και φεύγουν οι λευκές τουλούπες
- Η ζωή ξαναπροβάλλει και στέλνει το δικό της μήνυμα!
- Το μήνυμά της ζωής
- Ακολουθεί η Άνοιξη
- Και την περιμένουν όλοι
- Τότε κανείς δεν θα θυμάται το άσπρο πέπλο
- Η παγωνιά και ο χιονιάς πάγωσε τα πάντα.
- Καμιά δραστηριότητα δεν κινείται
- Και καμιά ιδέα δεν προωθείται
- Όλοι περιμένουν να λιώσουν τα χιόνια
- Με πρώτο μέλημα να αποκατασταθούν οι ζημιές.
- Φτωχός και σε ειδήσεις ο Φλεβάρης.
- Να είμαστε καλά για να ελπίζουμε
- Για το καλύτερο.
- Για τον τόπο μας
- Για το Πωγωνί
- Ας κρατάμε λίγη αισιοδοξία
- Έστω και μέσα από τη στήλη αυτή
- Θαυμάζοντας τη λευκή νύφη του Βορρά!!

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΑ

Κ.Χ.Κ.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΑ

ΑΓΓΛΙΚΑ
ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ
— ΙΩΑΝΝΙΝΑ —
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1975

ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΒΛΑΧΛΕΙΔΗ 9 ΤΗΛ.: 29090
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α': ΤΕΡΜΑ ΒΗΛΑΡΑ & ΚΟΜΝΗΝΩΝ ΤΗΛ.: 79300
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β': ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ & ΛΑΜΠΡΙΔΗ ΤΗΛ.: 46546